O-,892NEM,
N04
1/7900

NIL

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமத்ராமாநுஜாயநம:

ஸ்ரீமகாபாரதத்தில்

பதினேழாம்போர் என்னும்
கர்ணமகாராஜன்
நாடகம்.

திருவத்திரக்கவி

செஞ்சிஏகாம்பரமுதலியார்

அவர்களாலியற்றப்பட்டு

புதுவை

சுப்பிரமணியம்பிள்ளையவர்களால்

பார்வையிட்டு

முதற்பதிப்பு. காபி 1000.

திருமயிலை

கன்னியப்பநாயுடு அவர்களால்

பாரதிவிலாசம் பிரஸில்

பதிப்பித்தன.

1904.

இதின் விலை அணா

T. CUNNIAH NAIDU MADRAS

REGISTERED 4 JUL 190 MADRAS

3
1794
O-, 882. MEN, K
No4

கடவுள் துணை.

ரிஜிஸ்டர் அறிவிப்பு.

இதனால் சகலமானவர்களுக்குந் தெரிவிப்பது யாதெனில் இந்த பதினேழாம்போர் நாடகமென்னும் கர்ணமகாராஜன் நாடக புத்தகத்தை சித்திரக்கவி செஞ்சி ஏகாம்பரமுதலியார் அவர்களால் எழுதப்பட்டுள்ள இந்த கர்ணமகாராஜன் நாடகத்தை யானாகிய திருமழிசை - கன்னையநாயுடு சகல சுதந்தரத்துடன் பெற்றுக்கொண்டு கனம்பொருந்திய கவர்ன்மெண்டார் அவர்களது 1867-ம் [illegible] 25-வதுஆக்டு 20-வது செக்ஷன் 9-வது, ரூல்ஸின் பிரகாரம் (ரிஜிஸ்டர் காபிரைட்) செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியால் என்னுடைய உத்தரவின்றி இந்நூலை யாவரும் அச்சிடக்கூடாது.

இப்போது அச்சிட்டு விற்பனைக்குத் தயாராயிருக்கும் புத்தகம்
அருணாசலபுராணம் விலை அணா 6.
[illegible] தெரு நெ. 18.

உ

ஸ்ரீராமஜெயம்

ஸ்ரீமகாபாரதத்தில்

பதினேழாம்போர் நாடகமென்னும்

கர்ணமகாராஜன் நாடகம்.

விநாயகர் தோத்திரம்.

காப்பு வெண்பா.

இ—ம். சங்கராபரணம்.

ஏரோங்கும் பாரதத்தில் வியம்பும் பதினேழாநாள்
சீரோங்குங் கன்னராஜன் சண்டைதனைப்—பேரோங்க
செந்தமிழால் நாடகமாய்ச் செப்புதற்கு விப்புவியில்
நந்திமுகத் தைங்கரத்தான் காப்பு.

சுப்பிரமணியர் துதி.

விருத்தம்.

இருமூன்று முகமுந் தன்னிலெழில் மயிலொருபாற்கொஞ்ச
கரமதில் வேலுமின்னக் குமரகன் வள்ளியாட
மறைபுகழ் தேவரேற்ற மாயவன் மருகனுக்குத்
தரைபுகழ் கந்தசெங்கோன் தாளினைத் துதித்து வாழ்வாம்.

சரஸ்வதி துதி.

விருத்தம்.

பூவிலே யிருந்துமிந்தப் பூலோக ரட்சியாகி
நாவிலேயமர்ந்து நாளும் நான்முகன் மகிழ்ந்துவோக்குந்
தேவியே யன்னமேறுந் தாயபரித் தாயே யின்று
மேவியே நாடகத்தை மொழிந்திட வருள் செய்வாயே.

ஈஸ்வரர் துதி.

விருத்தம்.

திங்களுங்கெங்கைதன்னைத் திருமுடித்தரித்து நாளும்
பொங்கமாமுலகமீரேழ் புகழுடன் படைத்துகாக்குஞ்
சங்கராசம்போவெங்கள் சதாசிவக் கைலைவாழும்
மங்கைபங்கனாபுரந்தன் மலரடிச்சென்னிவைப்பாம்.

மகாவிஷ்ணு துதி.

விருத்தம்.

பண்டுளவு லகமுன்னும் பரிவுடனளந்தமாயா
அண்டர்கள்முனிவர் தங்கள் அருந்துயர் தீர்த்தமாயா
கொண்டலின்நிறமேயுள்ள கோபாலகோவிந்தா
விண்டுவேயுந்தன் பொற்றாள் வேண்டியே வணங்குவோமே.

சபை வணக்கம்.

விருத்தம்.

சீரோங்கும் நான்குவேத மாறுசாஸ்திரம்
சீர்த்தியும் பதினெண் புராணமோடும்
பேரோங்கு மிருபத்தெட்டாகமங்கள்
பெட்புறு முப்பத்திரெண்டுதருமம்
ஏரோங்குமறுபத்து நான்குக் கலைக்ஞானம்
பெருமிலாருந் தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்கள்
சாரோங்குமனுவிக்கியானம் முதலியசாஸ்திரம்
கற்றபெரியோர்க்கும் மற்றோர்க்கும்வந்தனம்.

வசனம்.

சிறப்புற்றோருக்கும் நான்குவேதம் ஆறுசாஸ்திரம் பதினெண் புராணம் இருபத்தெட்டாகமம் முப்பத்திரெண்டுதருமம் அறுபத்து நான்கு கலைக்ஞானம் தொண்ணூற்றாறுதத்துவம் மனுவிக்கியான முதலிய சர்வசாஸ்திரங்களும் கற்றுணர்ந்த மஹாமேன்மை தங்கிய இம்மஹாஜனசபையின் கண்ணுள்ள தமிழ்க்கசாரக வித் திருத்துந் தலம், ஞானம், கல்வி, அறிவு ஒழுக்கங்களுக்குரிய ஆன்றோரனைவருக்கும் வந்தனம்.

கதையின் வரலாறு திபதை.

வனமதுப்போனவைவர் வருடன்வந்ததனும்
இமைகாத்துரியனோடே பெறும்பதிகேட்டோரும்
பரிவுடன்சூதுடைசெய்தப் பாரதமுடிக்கவெண்ணி
மறைபுகழ்விமலரோடே விஜயனும்வில்லெடுத்து
சன்னடைகளிகவேசெய்து சக்கரர்தன்னிடத்தில்
மண்டலம்புகழவன்றும் மன்னன்பார்த்திபன்றனும்
பாசுபதக்கோடிப் பரமனாருக்கும்பெற்றும்
மாலினைமேனியான மாயனார்தன்றேடும்
வெற்றியும்வீரம்பூண்ட வீரர்க்குமேனிரோடே

கற்றவர்களோர்க்கும் குலகுருநாதைதவர்
மகிமைமிகுசரோசி மகிமைசேர்மன்னரெல்லாம்
வில்லுடன்வேலுமேந்தி வீரவாள்கைபிடித்து
அம்புறாதூணிகட்டி மயவர்நேரிலேறி
வம்புசர்ப்போர்க்களத்தே வாருடன்தேடிவந்தார்
மன்னவன்துரியனுத்தான் வண்ணமாஞ்சேனையோடு
கர்ணனுஞ்சகுனியோடே காங்கேயன்றேத்தாசன்
பாட்டனும்வீஷ்மரோடு பகர்குருதுரோணாச்சாரி
தேட்டமுள்விதுரனோடு இசுழுகுமல்லதாமன்
பதினெட்டக்குரோணிசேனை படைமன்னர்தாமுமின்று
குதிபனிரெண்டுஇனும் துலக்கவேபோர்புரிந்தார்
அர்ச்சுனர்விஜயவிக்க ஆயனார்தேர்கனோட்ட
செர்ச்சித்துமைத்தானேடுகே களத்தேபோர்செய்யுங்காலில்
சக்கிறியனென்னும்வேந்தன் சதுருடனாதுதுநைம்
மெய்த்திருக்கிசயனார்தன் நற்றிருமகனும்வந்து
அருளையாய்பதிதிவைமின்று அதிமன்னராஜன்றன்னை
பருமமாய்பதினூன்றுநாள் மாயாவிசயந்தியனுறும்
வலியதாய்க்கொண்டமாலை வம்பதாயிட்டுக்கொன்றான்
அதிமன்னனிறந்தசெய்தி அர்ச்சுனராஜன்கேட்டும்
ஆறுதக்கோபங்கொண்டு மனமிகுமெழுபோலாகி
கூறதாய்க்கண்டபத்தை கொற்றவன்கையிலேந்தி
என்னுடைச்சகுனர்தன்னை யிம்சித்துக்கொன்றோன்றன்னை
இன்னியிசத்தில்யாரும் வியல்புடன்கொல்வேனென்றும்
கருதிபோர்நிறையங்கள் கதிரவன்மறையுமுன்னே
உறுதியாய்க்கொல்வேனென்று மோகமேபேசகிட்டும்
அப்படிகொல்லாவிட்டால் அக்கினிப்பாய்வேனென்றும்
செப்பியேநேசத்தன்னை தெய்துமாயன்கேட்டும்
சைத்துவனிட்டெய்யதும் மகிழுடன்முடிக்கவென்றும்
சித்தமாய்ச்சக்கரம்விட்டுச் சூரியன்தன்னைமறைத்தார்
கண்டுஅர்ச்சுனனுந்தானும் ஜெயத்திரதமாநிக்
கொண்டுஅக்கினிவளர்த்திக் கொப்பனைவிழுகச்சென்றான்
அப்போது மாயனுமப்போ அர்ச்சுனர்க்கேதுசொல்வார்
தப்பில்லசுதத்திரியனுதித் தார்வேந்தர் அர்ச்சுனனு
வில்லுமெடுத்தானி வீரமாயெத்திக்கொண்டு

சொல்லேயபக்கினி தன்னில் தாக்கிழுமென அதிகாரன்னு
அம்மொழிவிஜயன்கேட்டு அரியயசிக் காறெடுத்தும்
செம்மையாய்வளைத்தூரணி சீருடனேந்திக்கொண்டு
அக்கினிகுதிரையசக்கதி அர்ச்சுனன்வருகுக்காவில்
அகடனும்துரியனின்ன மவனுடைச்சேனைபோரும்
சகடயூகமதாய்நின்ற சமர்த்தன்தேத்தராசன்றானும்
வேடிக்கைப்பார்க்கவென்று வெளிப்பட்டானந்தவேளை
கூடியேவேந்தரெல்லாங் கொப்பனநிரைகுடுத்தே
ஆயனூர்தானும்போ அர்ச்சுனர்க்கேதுரைப்பார்
நேயமாய்ப்பொழுதிருந்தால் நீடிக்கால்கடவானி
கோரியசயித்திரபந்தன்னைக் கொல்லவுந்தாமர்த்துண்டோதான்
வீரியவிஜயாநீரும் விளம்பிடுமென்றுகேட்க
அப்படிச்சொல்வேனென்று அர்ச்சுனன்வுரைக்கக்கேட்டு
தெப்பனசக்கரத்தைத் திருமாலும்வாங்கிவிட்டார்
சதுருடன்விஜயந்தானும் சயித்திரியன்தலையுங்கொன்றான்
விதமுறுமெக்காளஞ்சின்னம் வெகுவுடனூதவுற்றன
மைந்தன்தன்பகைமுடித்து மகிழுடன்வந்துசேர்ந்தான்
விந்தையாயப்பதினேந்தாளுள் விளங்கியதுரோணர்தன்னை
பன்னியதுஷ்டதூமன் பதிலேவிழமடித்தான்
மன்னியபதினாறும்நாள் பாண்டவர்கள்சவைருந்தான்
செப்பனைவர்தானும் ஜெயமதுகொண்டிருந்தார்
இப்படிபாரத்தானும் விருக்கின்றனாளிதிலேனே.

விநாயகர் வருகிற பொது திபதை.

ஆதியாயுலகுக்கெல்லாம் அரீர்சகருகத்தோன்றிச்
சோதியாம்வேழம்போலும் துளைரியமுக்கிதிஞ்சும்
நீதி ஐங்கரங்களேந்தி நிறையாபவதன்னீ
கோதிலாக்கையினிவிட்டுக் கனாதிவருகின்றரே.

விநாயகர் வருகிற தரு இ-ம்-பேகடைம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

சத்திக்கணபதிவந்தார் சூழ்விகமேழி
சத்திக்கணபதி வந்தார்

அநுபல்லவி.

சத்திக்கணபதிவந்தார் பத்தர்மனைக்களிக்க
தத்திமிதத்திமி தக்கிடக்கிட
ஜெம்தரிகுணதரி திரிதிரியென்றே. (சத்தி)

சரணங்கள்.

வேழமுகமுதிக்கையும் வெள்ளிக்கொம்பும்
பேழைவயிறுவளமெய்யும் கடனமாக
குருவுதும்பமதிஅருகொடுக்கையணி
அருவுகொன்றைநற்புரிசடைதனிலணி. (சத்தி)
அண்டர்கள்நெருங்குதிக்க கொண்டசொரூபமாய்ப்
பண்டாமவினையகுக்க எண்டிசையுந்தழைக்க
செங்கைகுலனருள்வர தருமாகத
பங்கையார்க்கதிமருவினைவருந்தா. (சத்தி)

கோயில் குருக்கள் வருகிற விருத்தம்.

அத்தினாபுரியில்வாழும் அருள்சித்திவிநாயகர்க்குச்
சித்தியாய்பூசைசெய்யும் சிவபோகத்திளியுயர்ந்த
பத்தனும்கெமிஷ்டை பாங்குடன்முடித்துக்கொண்டு
சித்தமாய்க்குருக்கள்கை சகமுடன்தோன்றினரே.

கோயில் குருக்கள் தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

அந்தணர்வந்தாரே பூசைசெய்ய
அந்தணர்வந்தாரே.

அநுபல்லவி.

அந்தணர்வந்தாரே சிந்தனைதீர்த்திடவே
விந்தையாய்விபூதி தொந்திமேய்ப்பூசியே. (அந்த)

சரணங்கள்.

முப்புரிநூலும் மெய்தனிலிட
செப்புருத்திராக்ஷ மணிகளசைந்தாட (அந்த)
வாசிக்குமில்மொழி பேசவும்பேசியே.
காசியிருக்கும் தன்னையம்வீதியே. (அந்த)
சித்தங்குளாடிச் செபதபமுடித்து
[illegible] (அந்த)

பண்டிப்புலவர்க்கம் பச்சரிசிகொண்டு
விண்டிடன்மருகர்க்கு வேண்டிசெய்யத்தொண்டு. (அந்த)
திண்டாதேதிண்டாதே தாண்டிப்போகவென்றும்
வேண்டி மருவியத்தான் நீங்கிப்பேமென்றும். (அந்த)

அந்தணர் பூஜைசெய்கிற சுலோகம்.

சுக்லாம் பரதரம் விஷ்ணும்
சசிவர்ணம் சதுர்ப் புஜம்
பிரசன்ன வதனம் தியாயே
சர்வ விக்னோப சாந்தயே

ஷோடச நாமங்கள்.

ஓம் சுமுகாயநம:	ஓம் தூமகேதவேநம:
,, ஏகதந்தாயநம:	,, கணாத்யக்ஷாயநம:
,, கபிலாயநம:	,, பாலசந்திராயநம:
,, கஜகர்ணகாயநம:	,, கஜாநநாயநம:
,, லம்போதராயநம:	,, வக்ரதுண்டாயநம:
,, விகடாயநம:	,, சூர்ப்பகர்ணாயநம:
,, விக்கினராஜாயநம:	,, ஹேரம்பாயநம:
,, கணாதிபதயேநம:	,, ஸ்கந்தபூர்வஜாயநம:

நானாவிதபத்ராணி புஷ்பாணி, பூஜயாமி. தூபம் ஆக்ராபயாமி தீபம் தர்சயாமி.

சுலோகம்.

அகஜானன பத்மார்க்கம்
கஜானன மஹர்நிசம்
அநேகதம் தம் பக்தானாம்
ஏகதந்த முபாஸ்மஹே.

கட்டியக்காரன்வருகிறவிருத்தம்.

உன்னியவந்தகுதேச மோர்க்குமோர்குடைகிழலாகி
தன்னையசகத்தில் தானாதுகேட்டதிய்த்தும்
இன்னிலமதிக்குங்கர்ண ராஜன் மாமன்னர்க்கும்
சன்னிதமுடையவிக்க கட்டியனும்தோன்றினனே.

கட்டியக்காரன் வருகிற தரு

இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கட்டியக்காரனும்வந்தான் ஒய்யாரமாக
கட்டியக்காரனும்வந்தான்

அநுபல்லவி.

கட்டியக்காரனும்வந்தான் இஷ்டமாய்க்கனிகொடாதேம்
மட்டிலாக்கர்ணராஜன் இஷ்டசேவகனுமான. (கட்டி)

சரணங்கள்.

அழகாய்ஜல்லடம்போட்டு அதின்மேற்கச்சையிறுக்கி
மழுமாய்ச்சரிகைப்பாகை இசைவாய்ச்சிரசில்தாக்கி. (கட்டி)

கண்டத்தில்சகப்பவிழுங் கதித்தவிரல்மோதிரமும்
செண்டுதராப்பதக்கம்பூண்டு செங்கையிற்றடிபிடித்தும். (கட்டி)

வட்டமாய்த்திலர்தமிட்டு வன்சரிகைச்சால்வைபோற்றும்
சட்டமாய்ச்சபையுள்ளோரை சந்தடிசெய்யாதேயென்றும் (கட்டி)

ஓரச்சிகையுங்கட்டி ஒய்யாரமாய்க்கையைவீசி
வீரியக்கர்ணராஜன் வாயல்தினக்காக்கும்சேவ. (கட்டி)

கட்டியக்காரன்சொல் தியபதை.

சத்தியம்புகழுங்கீர்த்திச் சாந்தம்நற்குணமும்வெற்றி
சுத்தமும்பத்திபூண்டிச் சொன்மொழிதவறாதீசனும்
நித்தியம்தரும்புரிந்த நீடிரக்குடையோனைக்
கொற்றவன்கர்ணராஜன் கொலுவிற்குவருகின்றாரே.

வசனம்.

அதேதெப்படியென்றால் சத்தியம், புகழ், கீர்த்தி, சாந்தம், நற்குணம், வெற்றி, சுத்தம், பத்தி இவைகளைப்பூண்டு சொல் மொழிதவறாமல் நாளும் தருமமானதைப் புரிந்தும் நீடியக்குடை யைத்தாங்கிய ராஜாதிராஜன் ராஜமார்த்தாண்டன் ராஜகெம்பீரன் ராஜபுத்தன்டன் ராஜபூஜிதக் கர்ணமகாராஜன் கொலுவிற்கு வருகிறதின்காரணம்.

கர்ணமகாராஜன் கொலுவிற்கு வருகிற

விருத்தம்.

மந்திரிமார் கள்கூட மறையவர்கள் நகரோர
சேர்தமிழ்வாணர்பாட செழுந்தவைப்புகழ்விரோட
வித்தையாய்மாதராட வேணுதோர் தரும்மிட
சுந்தரக்குணராஜன் சொருகுடன்கொலுவில்வந்தான்.

கர்ணமகாராஜன் கொலுவிற்குவருகிற தரு

இ-ம். மோகனை - தாளம் - சாப்பு

பல்லவி.

மாநிலம்புகழ்வளர் மகிழ்கர்ணபூபதி
மகாராஜன் கொலுவில்வந்தான்.

அநுபல்லவி.

இனியரத்தினமுடி யெழிற்சிரமேதிலங்க
இஷ்டலட்சுமியருள் மெனுமின்றுமிலைக (மாநி)

சரணங்கள்.

தங்கச்சரிகைவங்கித் தலைக்குல்லாவுடன்சீட
அணியசேவகர்இருப் புசமுஞ்சாமரம்போட
மங்கைப்பருவமாதர் மகிழ்ந்துநடனமாட
மருந்தமிழ்வாணர்கள் அநுதினங்கொண்டாட (மாநி)
சித்திரவித்தைப்பிடிக்கு சொர்ணம்புராணக்கூண்கட்டி
செப்புமபதினெட்டாநாள் செய்யுத்தக்குடைதட்டி
சத்திபத்தவராய்கத்த சற்குணமொழியாள்செட்டி
சதாய்சூரியனுக்குச் சாற்றும்மொழியைநீட்டி (மாநி)
செந்தமைகுடைகள் வாழ்த்திடசைதவிச
வெருவாய்க்கட்டியக்காரர் விரைவில்தச்சரிக்கைப்பக
போதமேகரதிப சதுமகிழ்ந்திசை
போக்குமபரிதிமகன் அக்குவேதசபதிகாச (மாநி)

கர்ணமகாராஜன் கடவுளைப்போற்றல்.

விருத்தம்.

அண்டர்கள்முனிவரேத்து மாதிலகருக்காய்ப்போற்றி
பணவுடனராளந்தப பக்தவர்சிவனேபோற்றி
தொண்டரைக்காக்கும்தேவ துயமர்கவேபோற்றி
விண்டுவேயென்னையாளு மையனேபோற்றிபோற்றி.

மந்திரிராஜனைப் போற்றல்.

விருத்தம்.

சூரியன்தனயத்தோன்றிக் குறநாத்புவியின்மீது
கோரியதருமம்பேண் குலமும்முழுதும்போற்ற
சீரியகுடையுத்தமனி முறையொடுந்தியோக்குப்
காரியுலகையாளுங் கர்ணபூபதியேபோற்றி.

கர்ணமகாராஜன் கட்டியக்காரனுக்கு

சொல் - விருத்தம்.

இனமதாயக்கொலுவினிற்கு பெருமிதடன்காவற்காரரும்
கனபலமுடையவீரக் கட்டியக்காராயிருளாய்
அனமதாய்க்கொலுவில்வந்த அவைகிரதனுடனலைசெய்ய
மனமதாயுடனசாலே மாதரையழைச்செய்வாயே.

வசனம்.

அகோவாரும் பின்னாய் கட்டியக்கார அதிவிசித்திரத்தில்
நமது நடனசாலைப் பெண்களை அழைப்பியும் பின்னாய்

கட்டியக்காரன் கர்ணமகாராஜனுக்குச் சொல்.

விருத்தம்.

அத்தடிக்குன்னோசொல்ல மடவுடன்புகழ்ந்தாலும்
மட்டிலாதருமதீயும் மன்னவாபோற்றியுத்தன்
இத்தடத்தினமபடியோட்டிய மின்றிடுமாதர் தம்மை
அட்டியில்லாமலிப்போ தழைப்பியேன்வொடிகிறேனே.

வசனம்.

இராஜாதிராஜ ராஜமார்த்தாண்ட ராஜமார்த்தாண்ட ராஜபுத்திர
ண்ட ராஜகெம்பீர அக்குந்தசாதி மகிபபராக்கு தேவரீர் உத்தர
யப்படி நடனசாலைப்பெண்களை அழைப்பிப்பேன்லாமி.

கட்டியக்காரன் நடனமாதர்களுக்குச்சொல்

கவி.

-நீடியநடன மாடிடுமாதே
தெ... .டீச்சன் கூடமைந்தார.

வசனம்.

அகோ கேளும் நடனமாதர்களே உங்களை கர்ணமகாராஜன் வரச்சொன்னார் உங்களுடைய கருவிகளை எடுத்துக்கொண்டு வாருங்கள் மாதர்களே.

நடனமாதர் சொல் - கவி.

சித்திரமாய்மன்னன் புத்திரமாயறைந்த
நேர்த்திரமாய்மது வார்த்தையுமுண்டோ.

வசனம்.

அப்படியே வருவோமையா

நாட்டியப்பெண்கள் வருகிற

பொது - விருத்தம்.

தங்கப்பொற்பணிகள்மெய்யிற் றானதுப்பளப்பிலன்னை
மங்கையற்காதிப்பெண்ண மகிழ்ந்துப்பார்த்தனதனென்ன
பொங்கமாய்த்தம்புச்சிலைப் புகழுடன்கைவில்வெற்றி
மங்கைச்கர்ணராஜன் மகிழ்ச்சபைதனோன்றிருனே.

நடனமாதர்கள்வருகிற- தரு- ௫-ம்.

௨ சுருட்டி - தாளம் - சாப்பு

பல்லவி.

நடனமாதர்களும்வந்தார்-மதிவதனை
நடனமாதர்களும் வந்தார்

அநுபல்லவி.

படிமிசைமின்களுக்கு நிகரானதில்லையென்று
பகீரமென்பர்களும் புகழுங்கருணைமொழியும். (௧)

சரணங்கள்.

பச்சுரைத்தனக்குறுங்கவே கலகலென
பரிவாய்ச்சிலம்பிலங்கவே
விந்தையாய்கண்டோர்கள் இந்தமின்னெம்புளர. (௨)

சுந்தரமிப்பத்திரமும் சுந்தரமொளிரும்
சார்ந்தமிருக்கண்ணிணைமுறும்
சுந்தரமங்கையமாதர் வந்துவெட்கங்கொண்டோட. (௩)

உம்பருக்கண்டுமுழங்கவே இன்னருமைந்த
அம்பர்சுநுக்கண்டுபேசவே
பம்பரம்போலத்தாடு சம்பரமதாகவே. (௪)

திக்கிட தெருணகு தரிகிட திமிலென
தக்கிட தெருணகு தரிகிட திமிலென
தகிகிட தித்திம் தாளகுதோமென. (௫)

நடனமாதர் போற்றி சொச்சகம்.

௩-ம் புன்னாகவராளி.

வாசனையக்குதேசம் வாழுமடருன் கீர்த்தி
செகமாய்ப்பெற்றுகாரும் திகிலம்புகழ்த்தாகும்
கூரிடாதரங்களியும் கொற்றவனுமுடையமாதே
பாசமேயுனதுதிவ்விய பதமலர்போற்றிபோற்றி.

வசனம்.

சரணம் சரணம் அங்கதேசமாளுகின்ற மகாராஜனே சரணம் இராஜராஜர்கள் புடைசூழச் செங்கோல்நடத்தி அரசாட்சிசெய்யும் நமது கொலுவிற்குவந்தோம் ஆனையால் நாங்கள் மிகவும் மோகங்கொண்ட பதம்பாடி நடனம்செய்கின்றோம் மகாராஜனே.

கர்ணமகாராஜன் நாட்டியப்பெண்களுக்குச்

சொல் - வசனம்.

ஆ - ஆ - பெண்களே நீங்கள் என்மேலே மோகங்கொண்ட பதத்தைச்சொல்லி நடனஞ்செய்யவா வந்தீர்கள் நல்லது நடனஞ்சற்றே செய்யுங்கள் பார்ப்போம் நடனமாதர்களே.

நாட்டியப்பெண்கள் சொல்மோகபதம்.

௪-ம் பைரவி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அங்கதேசத்தையாளுமன்னவா

அநுபல்லவி.

திக்குமதிவுதார துரையேவீரசந்திர. (அங்)

சரணங்கள்.

மையல்கொண்டதாலே மயக்குதேனிருளே
மையலேதினமுன்னாலே பகரப்போகாமென்றுலே. (அங்)

மேசகசைபோக வேளனும்போக
நாகத்தனிக்கும்வாகா தனமருட்டியாகா. (அவ்)
பஞ்சணைமீது பருமிதத்தோடு
வஞ்சிமேல்வாது மன்னுசெய்யத்தகாது. (அவ்)

கர்ணமகாராஜன் கட்டியக்காரனுக்குச்சொல்

விருத்தம் - ௩ - ம் - ஆனந்தபைரவி.

போதவேளைப்பார்க்கும் புகழ்வீரக்கட்டியக்கார
மாதர்கள்நடனமிக்க மகிட்டியாவிருக்குதாலும்
சோதென மணிப்பட்டாடை ஆபரணங்கள்க்கொடுத்தி
நீதிஎாயவர்ப்பதிக்குத் திகழுடனனுப்புவாயே.

வசனம்.

வாரும்பிள்ளாய்க் கட்டியக்காரா நமதுசபையில் நடனஞ்செய்த மாதர்களுக்கு வேண்டியதிரவியங்களும் அழகுபொருந்திய ஆபரணங்களித்து அவர்கள் மனமகிழ்ச்சிசெய்து அனுப்புவாய் கட்டியக்காரா.

கட்டியக்காரன் ராஜனுக்குச்சொல்.

வசனம்.

அப்படியே தங்களுசிதமின்படி தப்பாமற்கொடுத்தனுப்பி வைக்கின்றேன் மகாராஜனே.

கட்டியக்காரன்சொல்-விருத்தம்.

மகிழுடன்நடனஞ்செய்த மாதரேகேளுமிப்போ
இகழுடனரசன்சொன்ன தானதுப்புகள்தந்தேன்
அகமகிழ்கப்பொன்னும் ஆடையாபரணமீந்தேன்
புகழுடன்பெற்றுக்கொண்டு போகுவீர்தன்பதிக்கே.

வசனம்.

கேளும்நடனமாதர்களே நமதாண்டவராகிய கர்ணமகாராஜன் உத்தரவின்படி பொன்னும் ஆடையாபரணங்களும் கொடுத்தேன் பெற்றுக்கொண்டு தன்பதிபோகுவீர்களாக.

கர்ணராஜன் கட்டியக்காரனுக்குச்-சொல்.

விருத்தம் - ௪ - ம் - தோடி.

மன்னியக்கட்டியக்கார மாளிகைக்குச்சென்று
கன்னியாமேனது பத்தினி தவியானாளாம்

பொன்னுருவியாளென்னும் புகழ்பெருமாது தன்னை
இன்னிவிசுத்திஷ்தாது மிகவனையழைத்துவாராய்.

வசனம்.

அடா்வாடா கட்டியக்காரா அதிசீக்கிரமாய்ச்சென்று எனது பத்தினியாகிய பொன்னுருவியென்னும் நாயகத்தைதான் அழைத்தேனென்று அழைத்தோடிவாருங் கட்டியக்கார.

கட்டியக்காரன்-வசனம்.

அப்படியே அழைத்தோடிவருகிறேனையா சுவாமி

கட்டியக்காரன் தாதிகளுக்குச்சொல்.

விருத்தம் - ௫-ம் - பைரவி.

மங்கைகேள்தாதிமாரே மகிழுடன்சொல்லக்கேளாய்
அங்கதேசத்தையாளும் அனமனுசருமராஜர்
பொற்குங்கொன்னுருவியென்னும் புகழுருந்தேவிதனை
இங்கிதமாகத்தானு மிகுவனம்வரவழைத்தார்.

வசனம்.

கேளுங்கதாதிமார்களே நமதரசனுகிய கர்ணமகாராஜனவர்தனதுபத்தினியாகிய பொன்னுருவி சுவகத்தை தன்னிடம் வரும்படியாகச் சொல்லியென்று சேதியையுரைத்து வரும்படியாகச் செய்யுங்கள் தோழிமார்களே.

தாதிமார்சொல்-வசனம்.

அப்படியே சொல்கின்றோமய்யா கட்டியக்காரா.

தாதிமார் பொன்னுருவிக்குச்-சொல்.

விருத்தம் - ௬-ம்-கேதாரம்.

அம்மையேபெம்மையாளும் அரசியேகேளுமம்மா
இம்மகிகரசனாளும் எழில்கர்ணபூர்தானும்
உம்மையழைத்துவேகமுடனவரழைத்தாரென்று
செம்மையாய்க்கட்டியக்காரன் சேதியுரைத்தானம்மா.

வசனம்.

கேளுமம்மா பெருந்தரசியே காசிதேசத்தை அரசாண்டிடாளின்ற நமதரசனுகிய கர்ணமகாராஜன் உம்மை மனரங்களுக்கு வரும்படி [illegible] தானம்மா தாயே.

கட்டியக்காரன்சொல் விருத்தம்.

இ-ம் ஆனந்தபைரவி.

காசினாடாளும்கர்ணப் பூபனழைத்ததெய்தி
பாசமாய்க்காண்பதற்கு பரிவுடன்பணிகள்பூண்டு
வாசமாமன்னம்போலும் வார்மயில்குயிலுமென்ன
சேசபொன்னுருவிதானும் திகழ்சபைவருகின்றாளே.

வசனம்.

அகோகேளீர்ப்படியென்றால் காசினாடாளும் கர்ணமகாராஜனுடைய பத்தினியாகிய பொன்னுருவியம்மன் கொலுவிற்கு வருகிற விதங்காண்க.

பொன்னுருவி வருகிற தரு - இ - ம்

மத்தியமாவதி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வந்தாளேபொன்னுருவி வந்தாளேமெல்லி
வந்தாளேபொன்னுருவி

அநுபல்லவி.

செந்தாமரைமலர்போற் திக்கள்முகம்விளங்க
கந்தரத்தோகையாள் விந்தையாய்துலங்க. (வந்)

சரணங்கள்.

பசும்பொன்பணியணிந்து பைங்கிளிப்போல்மொழிந்து
இசையாயன்னம்போலும் ஒயிலாய்நடைநடந்து (வந்)
சொர்ணகுடைக்கீழ்ச்சொல் சூழ்வண்டிசைகள்பன்ன
செம்பொன்வளையல்மின்ன செகதிருராதியென்ன. (வந்)
பரிவாய்சேடியரகைக்கை பாதபனின்றுசேவிக்க
தரிவாய்தண்டைகொலுசு தாதனொனமொலிக்க. (வந்)

பொன்னுருவிசொல் விருத்தம்.

இ - ம் முகாரி.

மன்னியக்காசினாட்டை மகிழுடனாளுகின்ற
என்னிடப்பிராணநாதா வெழிலுடனென்னையிப்போ
பன்னியமென்னையிப்போ பரிவுடனழைத்ததெய்தி
இன்னதென்றென்றனக்கு வியப்பியிரருள்செய்வீரே.

வசனம்.

தேருடிய பிராணநாதா தேவரீரென்னை யிப்போதிவ்விடம் வரும்படியாக அழைப்பித்த காரியம் இன்னதென்று அருளிச்செய்ய வேண்டுமையா சுவாமி.

கர்ணமகாராஜன் பொன்னுருவிக்குச் சொல் விருத்தம்.

இ - ம் பைரவி.

வாருமெபொன்னுருவிமாதே மங்கையேசொல்லக்கேளாய்
போரதனிலேயிப்போ போரதுபுரியப்போறேன
தேரதுமாகவென்னைத் துதியினைச்செய்யவேணுமாம்
ஏதுவேதுவிப்போ வென்வரலாறதனைச்சொல்வேன்.

வசனம்.

வாராய் என் பிராணபத்தினியாகிய பொன்னுருவி காமயமே கேளாய் இப்போதுமின் திரியோதனராஜனுடைய சேனாதிபதியாக இருந்து நான் யுத்தத்திற்குப் போகிறேன் ஆகையால் என்னைத் துதியினைச் செய்யவேண்டும் என்றுரைத்து வரலாற்றைச் சொல்லுகிறேன் கேட்கவேணுமடி மாதே.

கர்ணமகாராஜன் தன்வரலாறு கூறுகிற

கல்லினிகள் இ - ம் கோபித் திரிபுடைதாளம்.

பொன்னுருவிநாயகமே புகலுகிறேன்கேளுமிப்போ
முன்னன்றிரியோதனன் மாமேவிரிக்கவே பூசித்த
பூசனைக்குயாருமப்போசேன் பொம்புதேர்மேல்கேளுமிப்போ
வாசமாயான்போனவிடம் வந்தழைத்தாய்துரியனுக்காக
பழமையவன்மனைக்குப் பரவையேபோகவேண்டும்
இதிருகுலத்தானென்றுமென்னை நினைத்தாயென்னை யிதுவரைக்கும்
தீர்ப்பாகவென்றுமென்னை தென்மொழியேயிருந்தாய்
தீர்ப்பாகவென்குலத்தை தெரியவேனுன்சொல்கிறேன்கேள்
குருகுலமானகுருக் கொந்தளைகனைகளும்
மருவுமெந்தன்மைத்துனாகள் மங்கையேகேளாய்
விசையவனெயமன்பீமனும் விளங்கு மெந்தன் தம்பிக்கும்

குற்[illegible]பம்மானென்றனதாயார் கோலத்தினொமரைத்தவண்டு
தன்னீபருமைத்திறக்கிறோகனைப்பர்திரத்தால்
சாவினிமையுபினிற்றெதித்தான் [illegible]
பெற்றவன்குற்றமென்று பெட்டைமிதிப்பென்னவோட்டு
குற்றமென்றுனாதிவேனினை கூடியவெள்ளத்திவைப்பிட்டார்
ஆற்றுநீரிவெள்ளத்திலே [illegible]
பார்த்துச்செப்போகனுமே மகாநிருதாட்டிரற்கு
மார்த்திருதராட்டிரரும் அர்த்தராதனையிருக்
[illegible]

பொன்னுருவி புலம்பக் கண்ணிகள்

ராகம் - காம்போதி - சாப்புதாளம்.

நீ பாவம்செய்ததோர் அருமையறப்பொருத்தீரே மன்னவரே
தெரியாமல் பாவமொன்று நீ செய்ததேனோ மன்னவரே
ஒருகுலத்தவனொருவனே பேசி தகாப்பேதி மன்னவரே
மதியாமல் மங்கையுமை பாலையுமாகினேன் மன்னவரே
சேர்ப்பாகவென்றுனனோ ஏதுமுமேமன்னிப்பே மன்னவரே
நீ பாவமுன்னிட்டதால் பேசாதிருந்தேனே மன்னவரே
[illegible] மன்னவரே
[illegible] மன்னவரே
[illegible] மன்னவரே
ஒருகுருகுல மன்பருமானீரே மன்னவரே
இத்தனைக்குமே பிறிதிகுலத்தானென்று மன்னவரே
பண்ணிபுனைத்துமே பாசாறிவெந்திற மன்னவரே
[illegible] மன்னவரே
[illegible] மன்னவரே
[illegible] தாம்போய்ச்சேர்ந்துமே மன்னவரே
அமைகலைமுறை கந்தவேசுவாருமே மன்னவரே

தருமகாராஜன் பொன்னுருவிக்குச்-சொல்.

விருத்தம் - ராகம் - பைரவி.

அதிலைபொன்னுருவிமாதே யகபெலாக்குமேத்தப்போக்கா
மதியாமல் தயில்லவார்த்தை மங்கைபேபேசினீயே
குருகுலமன்னனென்று கூறியப்பின்னுர்பீடும்
பரிவுடனவுமலதாழப் பாலைபேபேசலுற்றாய்.

வசனம்:

வாராய் பெண்ணிற்கனை தமையன் பொன்னுருவிகாயசிரோ உன் இடையக் கட்டினதமெல்லா மென்னும்பொற்குதா என்னை நலமென்று சற்றும்யோசியாமல் மதியாமல் தயில்லாத வார்த்தை சொல்லிப் பீடுகுலத்தானென்று பேசியும் பரிதரய. இப் போதாகிலும் என்னுடையகுலம் தெரியுமாதகாசத் [illegible]

பொன்னுருவி கர்ணமகாராஜனுக்குச்சொல்.

விருத்தம் - ஜம் - கண்டம்.

காதலன்தரியமைக்காய் கருமபசாரமாகப்
போதலைபோருக்குமீர் போம்பெனவீர்மன்னா
நீதியோதம்பீது அடித்துப்போர்தான்செய்ய
பேதையான்சொன்னதெல்லாம் பொருத்தருள்செய்வீரையா.

வசனம்.

கேளுமையாசுவாமி பிராணநாதா அந்தகாதகனும் துரியோதிசனுக்காக உபகாரமாயும் தம்பிமார்களுக்கு அபகாரமாயும் யுத்தம்பரிவது நீதியல்ல, தேவரீருக்குத் தெரியாதது யாதொன்றுமில்லை. பேதையாகிய அடியாள் யான் சொன்னதையெல்லாம் மனம்பொருத்தருள்வீரையா சுவாமி.

பொன்னுருவிக்கும் கர்ணமகாராஜனுக்கும்.

சம்வாதம் - கண்ணிகள் - ஜ - ம்.

பந்துவராளி - ஆதிதாளம்.

கர்ணமகாராஜன் - சொல்லல்.

மாதேபொன்னுருவி மங்கையே!கேளும்
நீதியொருகாலும் நான்பிசகேனே.

பொன்னுருவி - சொல்லல்.

பிசகாதமன்னரே பேதையென்மொழிகேளும்
வசையாகத்தம்பிமேல் வாதுயேன்மன்னா.

கர்ணமகாராஜன் - சொல்லல்.

வாக்குதவறி வரைகுவேன்நீகேளும்
தீரயான்சபதம் செய்துக்கொண்டேனே.

பொன்னுருவி - சொல்லல்.

செய்துக்கொண்டசபதம் சேதியறியாமல்
உய்திடதம்பியென் றுரைத்திரேயிப்போ.

கர்ணமகாராஜன் - சொல்லல்.

உரைத்ததுமெய்தான் உண்டுருவாந்திரக்க
இருந்தமையாயுத்தம் நேடவேபோரேன்.

பொன்னுருவி - சொல்லல்.

இவ்வேண்டாமென்று நாட்டீர்க்கிலெப்படும்
கட்டிடப்பிழைப்புனக்கு கன்னியிலதிதேம்.

கர்ணமகாராஜன் - சொல்லல்.

கன்னியேயத்தாலும் நங்கையேசொல்லாய்!
அன்றுநீசொன்னமொழி யான்பிசகேனே.

பொன்னுருவி - சொல்லல்.

யான்பிசகேனென்று மறைகுறீர்மன்னரே
நானொன்றுமினிச்சொல்வேன் நாயகாவுமக்கும்.

கர்ணமகாராஜன் பொன்னுருவிக்குச்
சகலவிபரமும் தெரியச்சொல்லும் - அகவல்.

பொன்னுருவியெனும் புகழ்பெருமாதே
இன்னமுஞ்சகலமும் இயம்புவேன்கேளாய்
நாட்டமாய்த்துரியன் நலமுடனோர்நாள்
வேட்டைக்குப்போக வந்தெனையழைத்தார்.
தலைநோகுதென்றுத் தானவர்க்குரைத்து
நலமுடனியானும் நங்கையேயிருக்க
துரியோதனனுக்கானவேட்டைப்போய்
பெருந்திருவாளும் பெட்புடன்வந்தாள்.
சொக்கட்டாடை கசமுடனழைக்க
துக்கவேயானும் ஒருமித்துடனப்போ
அரசமண்டபமமர்ந்திருவருமாய்
பாச்சிகைப்போட்டு மண்டபத்தையில்.
தேசத்தாசர் துரியோதனர்
வாசமாய்வேட்டை யாடியேவர
பெருந்திருவாளும் பெம்பிரக்கண்டும்
விரைந்துமேயபத்து வெழுந்துமேநடக்க,
அரசர்வந்ததையான் அறிகாமல்யானும்
பரிசையாய்ஜெயத்தாண்பற்றியேயிழுத்தேன்
அப்போதலறும் பூர்ணமேடைபோனதின்
சொப்பெனவர்சனைக் கண்டியோரனும்.

இச்சிவிடுவேனாதக் குடையுதலும்
படைப்பிலவன்றுமப் பனத்திடுவேயும்
வாயதுசெர்றுமி கர்த்தனைத்துதியாத
தோயமேளனைன் தாயமைதக்கன் நிம்.
சாந்தன்னெயித்தும வெறியகாயம்பேர்
பந்தமாமெத்தன் ரூபத்தையுந்தீர்க்க
சேயனைப்போதில் செயவுடனன்று
கெமபாவெனள நலமுடன்காத்தார்.
நகையையாயவரும் நான்செய்தனனதி
புகாவுமென்றைத் பாவையேயுயர்ப்போ
மையமேயவர்செய் புடைசபநாள்மதநத
துவசோமேல் மாத்தோரமேல்வேறு.
செருதோற்றடன் திப்பேனின்றேட
பஞ்சவர்கையால் பட்டிசான்வீழ்லேவன
நாசியுக்காசத் தேவியென்றுயிரை
அசியோனகள மதில்வில்லேனே.

பொன்னுருவிப் புலம்பல் - கண்ணிகள்.

இ-ம்- ஆகிரி - துருவதாளம்.

என்னசெய்வேன் மன்னவரே — நான்
ஏதுசெய்வேன் மன்னவரே
உன்புகழ் தெரியாமலே — வீண்
உதாசினங்கள் பேசினேனே.
மாயவனி யாமிதேனே — இப்போ
மாதுயரித் தாக்கினேனே
கோபாக்கினிமே கொண்டு — உன்னை
குற்றமாக பேசினேனே.
மண்ணுடேயே மன்னுகவும் — இன்று
மக்களுங் கலமாச்சே
என்னுடை பொன்னனியல்லோ — வாடி.
ஏந்திழைமுக் துன்பமாச்சே.
இழிகுலத்தானென்று உன்னை — யான்
எளிதக்களை பேசி

பழியைச்சுமத்த லிப்போ — பொல்லா
பாவிபுவ்வாய் மகிப்பேசி.
தேர்ப்பாகன் மகனென்றும — உன்னை
இன்னுடையான் காணிருக்கேன்
கோர்ப்பாக யானுமேதான் — ஒரு
குற்றத்தை தன்னைப் பெற்றெடுத்தேன்.
காளையை நானின்றப் பின்பும் — நான்
கருதியுன்னைப் பார்த்திடாமல்
ஆளென்றும் போசியாமல் — வெகு
அலகெருந் பேசினேனே,
அன்னியர்கள் போலேயல்லோ — நான்
ஆக்கினைவைத்து புன்னையுமே.
மானமென்று மென்றுமமே — யான்
மதிமோசம் போனேனேயோ.
என்மனைக்கு நீபோமால் — நான்
அருமைக் காவலைவைத்தேன்
உன்னைக்கண்டால் வேலைபட்டேறும் — யான்
உறமாய் பொன்னனிலேனே.

பொது விருத்தம்.

என்று பொன்னுருவிதான மனமழுக்கலங்கிவாடி
போதவே தனைசயில் வீழ்ந்து புலம்பியே பன்றுதானும்
காதலோனானகானூபதிக் கரத்தைப்பற்றி
ஏதெனத்தவித்துமக்கே வியப்பிமிழ்மொழியைக்கிலனே.

வசனம்.

இதனசத்தப்படி யென்றால் கர்ணமகாராஜன் சொன்னதைக் கேட்டு மனமலாக்கலங்கி வாடி பூமியில் விழ்ந்து புலம்பி கதலாகிய கர்ணபூபதியின் கரத்தைப்பற்றிக்கொண்டு தவித்துக் கூறுகின்றதிதர் காண்க.

பொன்னுருவிக்கும் கர்ணமகாராஜனுக்கும் தர்க்கம்.

பொன்னுருவி சொல்.

தோள்கவிரண்டு [illegible] மென்னை இ
தன்னைப்போ பொன்னிக்கதிரும் — மன்று [illegible]

கர்ணமகாராஜன் - சொல்.

கல்லாவுன்மனதுங் கரைந்ததோயிப்பொழுது
கன்னியே பொன்னுருவிப் [illegible] பெண்ணே

பொன்னுருவி - சொல்.

நாகமாகவின்று தங்கிறேனிப்போது
தையலைக் காத்தருள்வீரே. மன்ன

கர்ணமகாராஜன் - சொல்.

இழிகுலத்தாளென்று பெண்ணைமல்பேசினோமோ
வெப்படிநா நுரைப்பேச. பெண்ணே

பொன்னுருவி - சொல்.

அன்னமேயென்று நீர்/அன்பாகத்தானழைத்து
ஆதரிணஞ் செய்குவீரே. மன்ன

கர்ணமகாராஜன் - சொல்.

அனியாயமாகவென்னை பகைகொண்டேனேயே
ஆசையிப்போ வங்கினை. பெண்ணே

பொன்னுருவி - சொல்.

ஆசைகொண்டேதிற்கு மடிமாண்டிமென்குறநங்கள்
அரசர்க்கெல்லாமே. மன்ன

பொது - வசனம்.

அதோதெப்படியென்றால் கர்ணமகாராஜன் பொன்னுருவியி டமன்னல்லாமுழுது முரைத்தப்போழ் வருகிறேறென்று பெ [illegible] ருந்திருக்குப்போது பொன்னுருவியுமன்னையாதத்துயாக்கள் [illegible] மா ஆவென்று அலதிமெழுந்து குருக்காதவந்து கர்ணமகாராஜன் கையைப் பிடித்து அணைத்து முத்தமிட்டு தழுவிப் [illegible] பஞ்சணையெத்தக்குள் அழைத்துச்சென்று மன்மதலீலைகளாடு பின்பு தாதிகளையழைத்துச் [illegible] [illegible]

பொன்னுருவிசொல் - விருத்தம்.

இ - ம் சோகம்.

அன்புள்ளதாதிமணிகாள் மைரசெறுநமக்குள்ளேகும்
[illegible] பாவன்னம் [illegible] தேர்த்து [illegible]
இன்புறத்தாளமிப்போ [illegible] செய்தோனெருப
[illegible] ஞ்செய்யீரே.

வசனம்.

வாரும் தாதிமார்களே அன்னமேபோடு பலவித பதார்த்தங்களும் சொகுந்தோனாக சமையல்செய்து வைத்து எனக்குச்சேதி தெரியப்படுத்துங்கள் தாதிமார்களே.

தாதிமார் வசனம்.

அம்மணி தங்களுத்தரப்படியே செய்கின்றோமம்மா தாயே.

தாதிகள் சமையல் சமைக்கிற தரு - இ - ம்

சங்கராபரணம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சமையல்கள்செய்தாரே உன்னதமாக
சமையல்கள்செய்தாரே.

அநுபல்லவி.

சமையல்கள்செய்தாரே சதுராகத்தடசனம்
திமைக்குள்ளாகவே சேராகவட்சணம். (சமை)

சரணங்கள்.

பத்துவகைக்கறிபுரிப்பாய யனைத்துமே
பரிமாதிமுதம் பொரியல்கள்பொரித்துமே
சுத்தருடன்பருப்பும் சுகமாகக்கடைந்துமே
சொன்னகணப்பொழுதிற் சருக்காசமைத்துமே. சமை

காதலுக்குச்சாதங் கறிவகைபணக்கவே
[illegible] பொருக்கவே
போதுமேல்புத்தருக்கு செய்மணமிகவே
பொன்னுருவிசொன்ன [illegible] மதாகவே. (சமை)

ஆமவடையுடன் அதிரசந்தேன்குழம்பும்
அப்பளம்போளியோ [illegible] சமுதம்
தேமணியாகுமின்னம் வேண்டியபலகாரமும்
இட்டிருந்தாதிமார் [illegible] வேயின்றும். (சமை)

தாதிமார்கள் பொன்னுருவிக்குச்சொல்

விருத்தம் - இ-ம் - தோடி.

அன்னையேபெண்கள் தன்னை யான்பொருத்தியேகேளாய்
உன்னியவெங்களுக்கு மோதியவாரேப்பெபோர்
மின்னியசமையல்தன்னை மிக்கவேசெய்தோமம்மா
பொன்னுருவியேபக்கள் பொருந்தப்போற்றிபோற்றி.

வசனம்.

கேளுமம்மா பெங்கள்ரசியே! நீ யுத்தாவளித்தவண்ணம் இப்போது உசிதமாகப் பத்துவகைக் கறியும், பதினெட்டுவகைப் பச்சடியும், எட்டுவிதப் பொரியல்களும், பொன்போல் பருப்பும், நெய்யினால் பலவகைப் பலகாரங்களும் சமைத்தோம். அம்மா பொன்னுருவி யென்னும் பெங்கள்ரசியே போற்றிபோற்றி.

பொன்னுருவி வசனம்.

வாருங்கள் தாதிமார்களே சமையலாச்சுதென்றபோதே மகாசந்தோஷமாச்சுது பெண்களே.

பொன்னுருவி சொல் விருத்தம்.

இ-ம் கல்யாணி.

மன்னனேகர்ணபூபா மகிமையேசொல்லக்கேளாய்
கன்னியாள்மனங்களிக்கக் களிப்புடனின்றுநீரும்
என்மொழிதவிர்த்திடாம லிஷ்டத்தின்படியெழுந்து
மின்னியவமுதுவுண்ண மகிழுடன்வருகுவீரே.

வசனம்.

கேளுமையா என் பிராணபதியான கர்ணபூப மகாராஜனே! எனது மனமானதுக் களிக்கும்படியாக விருந்தும் என்மொழியைத் தள்ளாமல் போசனஞ்செய்ய எழுந்தருள வேண்டுமையா சுவாமி.

கர்ணமகாராஜன் சொல் விருத்தம்.

இ-ம் ஆனந்தபைரவி.

மாதுபொன்னுருவியென்னு மங்கையேசொல்லக்கேளாய்
போர்தனைமுடித்துவந்தே புகழுடன்செயமடைந்தால்

எற்கேவயிறுநிறைந்தனை பெச்சனுமுண்ணாதே
இதெனையாதுமப்போர்மேன் செலவைத்தருகுவாயே.

வசனம்.

வாராய் பொன்னுருவியென்னும் என் பிராணநாயகியே! இப்போது என்னையமுதுண்ணும்படியாக மிகவும் வாஞ்சையோடே அழைத்ததாய் ஆகினும் இப்பொழுது ... எனக்கு ஆகாது. ஆதலால் யான் அமர்க்களத்திற்குப் போகவேண்டும் விடை தருகுவாய் பெண்ணே.

பொன்னுருவிக்கும் கர்ணமகாராஜனுக்கும் தர்க்கம்.

கன்னிகள் இ-ம் எதுகுலகாம்போதி ஆதிதாளம்.

பொய்யாமோசொன்னதோர்பூபா பேதையுத்தியைக்கேட்டிடாயோ
நோயத்திடவென்கிப்போ காதல்தன்னைத்திட்டி.

கர்ணமகாராஜன் - சொல்லல்.

காதலாய்நீயுரைத்த கருத்ததுமுடியாது
போதவேபோர்செய்ய பெண்ணேநான்போறேன்.

பொன்னுருவி - சொல்லல்.

என்னளான்செய்ததோர் பெரும்பிழையாமனந்தாம்
வன்னமனம்பொருந்தும் வாருமமுதுவுண்ணநீரும்.

கர்ணமகாராஜன் - சொல்லல்.

வந்தகத்தடையில்லை வந்தியேசொல்வேன்கேள்
பெரும்போர்க்குப்போனோர் போசனமுண்பாரோ.

பொன்னுருவி - சொல்லல்.

போசனமேயுருக்கிப் புகழாய்சமைத்திருக்க
தேசீபோக நன்மையாமையா.

கர்ணமகாராஜன் - சொல்லல்.

நன்மையுண்டாகவேதான் கதையேசொல்வேன்கேள்
தன்மைபடையலகைத் தானுண்பார்த்தனக்கரிசும்.

பொன்னுருவி - சொல்லல்.

ஏருலவுநற்சரியே மதயானைத்தளபதியே
கீர்த்திவேனிகாக விரும்புவனே ஐயா.

கர்ணமகாராஜன் - சொல்லல்.

இயம்புவதென்மொழி வேந்திறைமேயபும்
ஜெயம்பெரும்போர்க்கே சாப்பாடகாதே.

பொன்னுருவி - சொல்லல்.

சாப்பாடாகா தென்றுந் சாதிக்கலாமோமன்னா
தாப்பாகுமென்மொழி தமித்திடலாமோ.

கர்ணமகாராஜன் - சொல்லல்.

தமித்தாலுந்தண்டைக்குத் தான்போகாதிருப்பேனோ
அமித்தரியனுப்பை யாருண்டுமாதே.

பொன்னுருவி - சொல்.

யாவினைசண்டைக்கும் படைவாகதிர்போனால்
என்னையென்னுயிர் இனிவைத்திருப்பேனோ.

பொது - வசனம்.

அதேதெப்படியென்றால் இந்தப்பிரகாரமாக பொன்னுருவி யானவள் கர்ண மகாராஜனை போசனஞ் செய்யும்படியாகவழைக்க அப்போது கர்ணமகாராஜன் போசனஞ் செய்யமாட்டேனென்றுத் தமிக்க, அதனைக்கேட்டு பொன்னுருவியானவள் கண்ணீர் பெருகிக் கதறியழுக கர்ணமகாராஜன் கண்டு பொன்னுருவியின் மனதைத் தேற்றி அனேகவிதமாகச் சொல்லியும் கேளாமல் சண்டைக்கு யானுங்கூடவருவேனென்று கச்சையைப்பற்றிக்கொண்டிருப்பப் கர்ண மகாராஜன் மனமிரங்கி போசனமுண்ணுவிற விதங்காண்க.

கர்ணமகாராஜனும் பொன்னுருவியும் போஜனமுண்ணது.

இ-ம் காம்போதி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

போசனமுண்ணே இருவரும்
போசனமுண்ணுரே.

அநுபல்லவி.

போசனமுண்ணுரே சேசமதாகவுப்
வாசமயக்கர்ணனும் வஞ்சிபொன்னுருவியும். (போச)

சரணங்கள்.

கொற்றவருடன்தேவி சுற்றமுடனமைந்தும்
இயற்படிவாயும் திருவர்மனைகளித்தும். (போச)

அறுஅக்கரிவகையும் அறுசுவையும்படைக்க
சமைசமிவனால்லக் காசாவின்செய்விக்க. (போச)

பொன்போல்பருப்பிட்டு பொரித்தக்கரியும்வைத்து
மன்னுந்த பிர்மோரும் மகிழ்வாகவேவிருந்து. (போச)

மாங்கனித்தேங்கனி வாழைப்பெனவுடன்
பாங்காகவேலேகப் பலகாரவகையுடன். (போச)

ஆமவடையுடன் அதிரசம்பாயாசம்
நேமமுடனக்கும் சொகவிருவரும். (போச)

இஷ்டமுடன் தாதியர் வெழிவாகப்பரிமாற
கட்டிமாங்கனியும் கனிபாயுவமிக்கூற. (போச)

பொது விருத்தம் - இ-ம் - கல்யாணி.

இத்தவகைகர்ணனும் பொன்னுருவிதானும்
எழில்மாகவமுதுண்டுயிக்கடமாடி
தொத்தமுடன்கைகோர்த்து மிளப்பாறுகின்ற
அலங்கு நல்லமண்டபத்தில் வந்தமர்ந்தும்
விசைதயுடன்தாம்பூல மருந்திதானும்
விநோயாடிக்கவலைகளித்து நன்றாய்
அந்தமாய்பொன்னுருவி முகத்தைநோக்கி
அப்போதகர்ணர்சொல்லும் வாறுகேளோ.

வசனம்.

அதேதெப்படியென்றால் கர்ணமகாராஜனும் பொன்னுருவியும் போசனமானது அருந்தி கைகழுவிமகிழ் இளப்பாறுகின்ற மண்டபத்தில் வந்து உட்கார்ந்து தாம்பூலத்தரித்து வாசனை திரவியங்களணிந்து விநோயாடிக்கொண்டு சற்றுநேரமிருந்து பொன்னுருவியின் முகத்தை நோக்கி கர்ணமகாராஜன் சொ விதங்காண்க.

கர்ணமகாராஜன்சொல் - விருத்தம்.

இ - ம் ஆனந்தபைரவி.

அன்னமே மானே தேனே மருவலைபொன்னுருவிகேளாய்
கன்னமாம் பதியைக் கூத்திலே விழுந்தகாலி சந்ததியின்றனை
உன்னையுந் துரியன்வந்து புகழ்ந்துமே யழைத்தபோதும்
பன்னியே யவன்றன்னுடன் பாதையே போகவேண்டாம்.

வசனம்.

வாராய் பெண்ணே பொன்னுருவி நான் துரியனுக்குத் துணை சம்பன்னனாய் போர்க்களத்திற்சென்று யுத்தம்பண்ணுமிடத்தில் அர்ச்சுனனுடைய அம்புக்கிரையாகப்பட்டு கர்ப்பத்தேர்மேல் சாய்ந்தேனாமாகில், அதனை துரியனவன் கேட்டு ஓடிவந்து உன்னையழைப்பானாகில் அவனிடம்பின் போகவேண்டாம் மாதே.

பொன்னுருவி வசனம்.

கேளும் பிராணநாதா தேவரீர் இறந்தால் நான் பெண்மாத்தும் சகித்துக்கொண்டிருப்பேன், என்னை, யாதரிப்பவர்கள் யாரையா வேந்தே.

கர்ணமகாராஜன் வசனம்.

வாராய் பொன்னுருவியென்னும் என் பிராணநாயகி உன்னை யாதரிப்பவர்களை சொல்வேன் கேளும் ஓமாதே.

பொன்னுருவிசொல் வசனம்.

அப்படியே அருளாதியச் சொல்லுமையா என் பிராணநாதா.

கர்ணமகாராஜன் சொல் - அகவற்பா.

இ - ம் - எதுகுலகாம்போதி

ஆதரிப்போர்கள் பட்டமுடன் சொல்வேன்
போதமாகவேயே புகழுடன்கேட்பாய்
கோனமாதுக் குரிசில்மாரும்
மாணிக்கம்போது மகிழுடனின்று
[illegible]வரும்வந்து அவனைப்புலம்பி
மெய்யதுசேர்த்து மேல்விழுந்தழுவம்
[illegible]தவனு னோர் மனமதாக்கவிருக்கும்
[illegible]இவாய்மாஙகை கட்டியவீமனக்கும் —

சூழ்ந்தமேயபடியே சக்தியும்தின்று
தாழ்ந்துமேபணிந்தது தான்பூசைசெய்வர்
மன்னையேயுமானிடம் மைந்தனர்வந்து
பொக்கமாயுந்தன் பொற்பதம்பணிந்து
உத்தன்புத்திரர்க்கு முகத்தமேயன்று
இந்தவிதமாய்ப்பட்டம் விளங்கவேயளிப்பர்
தேசமுமிழுந்த தேவியுடனிரும்
வாசமாயுனாகில் வாழ்ந்துமேயிருப்பீர்
ஆதலியுந்தவ யதிலையேகேளாய்
பாருனுவர் பத்தினிமார்கள்
அன்னவருமூன்றுக்கு மின்னமயாகும்
மனமுமமாய் மகிழ்க்குந்தியம்மான்
தீங்கமாயும் தானமேபதிலாய்
போர்க்களத்துசென்று பூண்டுமுடிந்தால்
தொன்னுவாற்றியென்பதுபேர் தேவிமார்தானும்
வண்ணமாய்வந்து வாடிக்கிபோது
முன்னுவிட்ட சபதமேமுடிக்க
கன்னிபாஞ்சாலிக் காத்துமேயிருக்க
பார்த்திபனென்றும் பகிரவந்து
பூர்த்தியாய்தருமர் புகன்றவார்படியே
ஆழ்குழிவெட்டி யக்கினிமூட்டி
மாயன்சொல்படியே மங்கையர்வீழ்ந்தார்
அப்போதுநுவர் அடைவாய்வந்தும்
ஒப்புசதியில் விழவிடாமல்
வைத்தரேனென்னை மனைக்குமேகொண்டுபோம்
வித்தையாக்தயாள் தேவியெனறன்னை
போற்றியேயுன்னைப் புகழ்ந்துமேபணிவர்
நாற்றிசைப்புகழ நலமுடன்வாழ்வீர்
இப்போதுயானும் யேகப்போர்க்களமே
செப்பமாயெனக்குச் செலவுந்தருவாய்.

—◇—

பொது விருத்தம்.

இந்தவகைகர்ணராஜ னெதிர்ந்துகூற
எந்திழையாள் பொன்னுருவி திகலிவாடி

அந்தமார் யாகஞ்செய்த அப் பரிவு கொண்டு
பாரதப்போருக்குள் [illegible] மழுபோவாரு
விக்கைவுள் மன்னவரை அழித்தளித்து
விளங்கவேமாற் [illegible] மனக்கவலைய
தொத்த [illegible] மார்போடணைத்து சாரதி
துலக்கவேமுத்தமிட்டு கவலை தீர்த்தார்.

வசனம்.

அக்காலத்தப்படி யென்றுக் கிருஷ்ண பகவான் கர்ணமகாராஜன் தனக்குப் பின்னுக்கடுக்கும்படி யாகச் சஞ்சலங்களையெல்லாம் மெலித் து பொன்னுருவிக்குப் பகவு, அம்மார்க்கத்தைக்கேட்டு மனமானது அன்னி விட்டு பொருதுபோனதும், வாடி நாம் அநியாயம் செய்த பழிப்பாவம்யாவும் பொருத்திருக்கிறதென்று பூதம்பணிந்து பதி திரனை கர்ணமகாராஜனை கைவிட்டுக்கொடுக்க அவர்வாக்கி முத்தமிட்டு மைதுனன் கலிதீர்ந்து தான்போருக்குச்செல்ல பொன்னுருவியை விடைகேட்கிற விதங்காண்க.

கர்ணமகாராஜன் சொல் விருத்தம்.

இ - ம் - பைரவி.

மங்கைபொன்னுருவியென்று மாமயில்மாதேகேளாய்
இங்கித முள்ளவளே பெற்றிட்டபணிந்துத்தாழ்
தங்கைமாருடனே நீயும் தாயுடன் வாழ்ந்திருப்பாய்
பொங்கமாய்ப்போர்க்குப்போக புகழுடன்விடைதாராய்.

வசனம்.

காமப்பெண்ணே பொன்னுருவியென்னும் நாயகியே! நீ என்னும் அஞ்சவேண்டாம், என்னுடைய தம்பிமார்களாகிய ஐவர்களும் உனக்குத்தாழ்ந்து நடக்கவும், அவர்கள் பத்தினிமார்களாகிய உன்னுடைய தங்கைமார்களுடனேகூடி பணிந்து அவர்கள் செய்யாவும் சேர்ந்து வாழ்வாய், ஆகையால் நானிப்போது போருக்குப்போக விடைதாரும் மாதே.

பொன்னுருவி சொல் விருத்தம்

இ - ம் - கல்யாணி.

மன்னவேகர்ணபூப மணியவே பிராணநாதா
என்னியார் மகாத்தமியேம் அங்கே தமியேன் செய்வேன்
அன்னைகளியபண்டிதர்க்கு தனதுவுமே [illegible]
என்னாசர் [illegible] யென் பெருமிதம் [illegible] மன்னே.

வசனம்.

கேதுகையுப்பாகவாயி பிராணநாதா நீர் போர்க்களம் போகிறேனென்று சொல்லும்போதே பெண்மனமானதுக் கலங்குகின்றது என்செய்வேன், அங்காளில் பிராமி தவன் பெருமியவாறுபோல நடக்குமாதலால் பெறதயரென் மரணத்தைச் செலைப்போகிறேன் தேவரீருடைய பதுக்குப் போய்வாருமையாசுவாமி.

பொது - வசனம்.

அக்காலத்தப்படி யென்றுல் கர்ணமகாராஜன் பொன்னுருவியிடத்தில் விடை பெற்றுக்கொண்டு போர்க்களந்தேடி யுத்தத்திற்கு வருகிறவிதங்காண்க.

கர்ணமகாராஜன் யுத்தத்திற்குப் புறப்படுகிற

விருத்தம் - இ - ம் - தோடி.

கரிபரிக்காலாள்சேனைக் கனத்ததோர் மன்னர்சூழ்க
நிரைமணிரதத்திலேற நீசிமவாத்தியமுழங்க
குரியனாலுவர்தன்னை கொல்லுவேனென்றுகூறி
விரைவுடன்கர்ணராஜன் ரணகளம்வருகின்றானே.

கர்ணமகாராஜன் யுத்தத்திற்குவருகிற - தரு

இ - ம் - பூரிகல்யாணி - ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

கர்ணராஜனும்வந்தானே - போர்க்களந்தேடி
கர்ணராஜனும் வந்தானே.

அநுபல்லவி.

கர்ணராஜனும்வந்தான் மன்னர்படைகள்சூழ்க
பணியும்பரதசவரை [illegible] ருமாகப்பேசினனை. கர்ண

சரணங்கள்.

வில்லுக்கைகயிற்கொண்டு தேரின்மேலேறி
விளக்கிமைகொடணிப்பூண்டு ஐவரையும்
சொல்லமனதிலெண்ணித்து கோட்டியும்போலதினைக்கு
செல்லும்வீருதாட்டி வேகமாருதனைக்கூட. கர்ண

மன்னன் சூரியனுக்குச் சொன்ன சொல்லும்கெட
அன்னுனியப்படைதம் பதுமெப்போல்முடித்திட
கட்டமா றுவனையும் கொன்றுஜெயங்கொள்ள
நாட்டமைமாபேணும் நானிலேட்கக்கொள்ள — கர்ன
மருட்டுக்கிற ராஜனுன்னை இந்தாப்பதக்கஙிவன
மார்பின்மதியேபால்மின்ன மனைத்தருகும்
வீசுசூட்டுடை வில்வீரர்களுங்கூட
எனைசேர்வீரர்முன்செல்ல காசுபாஷூரும்பிட — கர்ன

பொது-வசனம்.

அசோமதைப்பதுயென்றும் கர்ணமகாராஜன் பொன்னுருவியிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு யுத்தகோலமாய் தேரின்மீதேறி சகலசேனைகளும் புடைசூழ அனிதந்நிலைவர் படைத்தலைவர் யுகத்தலைவர் முதலான வீரதீரர்களும் ஆயுதபாணியாக அவரவர்கள் தேரின்மீது பெதிரை முப்பத்திரண்டு வாத்தியக்கோஷம் பேரிகையானதுமுழங்க போர்க்களத்தோடிவருகையில் அப்போதுபஞ்சவர்களும் தங்களுடைய சேனைகளை சக்கரவியூகமாகநிறுத்தி அர்ச்சுனமகாராஜன் படைகளைத்தைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தருமராஜனை அழைத்துச்சொல்லுகிறபடிதக்காண்க.

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தருமர் முதலானவர்களைப்பார்த்து சொல்லும் விருத்தம். இராகம் — பைரவி.

விண்ணவருளனவர்களே விளம்பக்கேளீர்
விசாக்குலகதிர்சுதனுனக் கர்ணராஜன்
அந்தமுனைவனையுஞ் சொல்வேனென்று
ஆட்டிமக்கைதனைக்கண்ட வேங்கைபோலும்
செந்நலமேப்போல் திக்குச்சிரிக்கொண்டு
தைவத்திலேவென்று ஜெயங்கொள்வேனென்றும்
சொந்தமுடன்வருகிறானுதலனும்
தொகுத்தணிவகுத்தொன்றும்நின்றிடுவீர்.

வசனம்.

வாருங்கள்யா அமையத்திரா ஸ்ரீதர்மாஜனே சகோதரர்களே இப்போது சூரியனுடைய புத்திரனான கர்ணமகாராஜன் உங்க

ளைவனையும் கொல்வேனென்று ஆட்டுமந்தையைக்கண்டு ஆலிக்கும் வேங்கைபோலும் பருத்திப்பொதியில்பட்ட நெருப்புப்பொறிபோலும் அக்கினியைப்போல் கொதித்துக்கொண்டு அக்கசேனாதிபதியாகுகிறான். ஆதலால் நீங்கள் அனைவரும் அணிவகுத்து நின்று யுத்தம் புரிகுவீர்கள் பஞ்சவர்களே.

தருமர் சொல் - விருத்தம்.

இ - ம் — நாதநாமக்கிரியை.

ஆதிமேறுவர்தன்னை யன்புடன்பார்க்கவந்த
சோதியேயுலகளந்த சுந்தரனேயுத்தாமேயா
நீதியேயெங்களுக்கு நீயன்றிவேறிருக்குன்பேரை
போதமேசூழிப்போல் மாமறுப்பசித்தனாயோ.

வசனம்.

வாருங்கையாசுவாமி ஆபத்பாந்தவா அனாதரட்சகா ஆதிமூலப்பொருளே, நாங்கள் காக்கவைத்த கருணையே பரம்பொருளே, உங்களுன்னையல்லாமல் எங்களுக்கு வேறுயுண்டோ ஆசையாய் நீர்படி செய்கின்பமடித்தனது சரியாமோசுவாமி.

வீமன்சொல் - விருத்தம்.

இ - ம் — காம்போதி.

காதகன் சூரியசேயிக் கணத்திலெம்மன்னர் தன்னை
போதவேகொன்றுவிடுவதாய் வீரியமுமானிருக்க
பேதமில்லாத்தமர் தமை யெங்களை முன்னுமாக்கவைத்தீர்
பாதகன் கர்ணன்றன்னை பாந்தத்திடைவிடப்பேவின்றேன்.

வசனம்.

வாருமையா சுவாமிகிருஷ்ணா, கேசவா, மாயா, அந்த காதகனுடைய சூரியனுடைய மகன் அவன் தம்பிமார்களையும் இன்னமுமநேக வீரதீரர்களையும் வென்று ஜெயங்கொள்ள காத்திருக்க பஞ்சபாண்டவர்கள் கர்ணனுக்கு பயப்படுவோமோ இத்தருணமே யந்த கர்ணனை பதைபதைத்தொழியும்படி பாக்கவேண்டுமையா.

அர்ச்சுனன்சொல் - விருத்தம்.

இ - ம் — பைரவி.

பேரியேவருகுமந்த மன்னருக்கர்ணன்தன்னை
சூரியபுதல்வன்றன்னை ... ம்மக்களின்று
வீரியமுடைத்திறவின்றன்னை ... பெறப்போது
காரியமிலாவாசு துறைசு உடன்புலா ந்திர்மாயி.

வசனம்.

காருண்யமயசுவாமி தானென்று ஆண்மைசொன்ன பீமன் வரு கும்படியான அந்தக்கர்ணனே யென் அம்புக்கிரையாக்கும்படியாம் வீரமுள்ள விஜயனிருக்க தேவரீர்பேசுவது காரியமில்லாத வார்த்தையாகவும் கபடமாகவும் கூறுவது சரியல்லவோசுவாமி.

நகுலன்சொல் - விருத்தம்.

இ - ம் ஆனந்தபைரவி.

இன்னிமிஷத்தில்தானும் வெகுதூரநதியிலேறு
மன்னனுங்கர்ணனின்னம் மற்றுள்ளபேர்கள்தம்மை
சின்னபின்னங்களாகச் சிதறடிச்செய்யவென்று
கன்னியகுலனுமக்கு காத்திருக்கின்றேன்சுவாமி,

வசனம்.

காருண்யமயசுவாமி கபடநாடக சூத்திரதாரியான ஓ மாய வனே! இன்னிமிஷத்தில் தானும் அந்தத்துரியனையும் இந்தகர்ணனையும் மற்றுமுள்ளபேர்கள் தம்மையும் சின்னபின்னங்களாக வடித்து செயிக்கதக்க நகுலனிருக்க தேவரீர்படி பயமுற்றிருத்தலாமோ சுவாமி.

சகாதேவன்சொல் - விருத்தம்.

இ - ம் தோடி.

ஆழியைத்தாண்டுதானும் ஆற்றலையுமிகழ்தலாகா
ஆழியாய்க்கால்தாண்ட சுவாமிகேளிதோ விடுபோ
வேழத்தைவென்றவர்க்கு வெல்வதுபரிதோ பூனை
தாழ்நாற்றவர்கள்தம்மை தான்பாக்கடிப்போம்சுவாமி.

வசனம்.

காருண்யமயசுவாமி ஆழியென்னும் சமுத்திரத்தையுந்தாண்டி ஏரியையும் நீந்தி வந்தவர்க்கு வாய்க்காலைத்தாண்ட பெரிதோ ஆனையைவென்றவர்க்கு பூனையை வெல்வதரிதோ அந்த நரிபோன்ற ஏதிகளாகிய நாற்றவரையும் பஞ்சைப்போல் பறக்கடிப்போம் சுவாமி.

கிருஷ்ணபகவான் தருமர் முதலானோருக்கும்

சொல்வி[illegible]ம்பைரவி.

மாநிலசூரவரே நீர்மனந்தளர்ந்[illegible]கொடுமையைச்செய்யீர்
காதிலடாருமந்தக் கர்ணனுக்குத்துரியனுக்கும்

கூடவுங்கர்ணனுங்கொன்று குடைமுதற்கருவியெல்லாம்
பேதியோடித்தவிட்டுப் புறப்படவேண்டாமிப்போ.

வசனம்.

வாராய் தருமபுத்திரமகாராஜனே பீமா, அர்ச்சுனா, நகுலா, சகாதேவர்களே ஆதிநாட்டையாளாநின்ற கர்ணமகாராஜன் துரிய னுக்கு மெய்க்குறுதியாக உங்களையெல்லாங்கொன்று அவனுக்குக் குடைதருகிறேனென்று சபதமிட்டு வந்திருக்கின்றான் அதனால் அந்தகர்ணனை அமர்களத்தில் ஒருசாமத்திற்குள் கொல்லவேண்டும் ஐவரே.

பொது விருத்தம் இ - ம் நாட்டை.

மாயனிவ்வாறுதானுரைக்கவுங்கேட்டு
மகாகோபங்கொண்டு கொக்கரித்தெழுந்து
ஆயனேபஞ்சவர்களா மின்றுநாளும்
அமரதனிற்கர்ணனைக்கொல்வோமென்று
தேரயில்வைகிருத்துதற்நிதமாக
துரியனிடச்சேனைமேல்தானெழுந்து
நயமேவுயுத்தத் தேர்விஜயந்தானும்
உறுதிகொண்டு கர்ணனிடம்வருகிற்கோனே.

வசனம்.

அப்போதப்படியென்றுசொல் மாயவராகிய கிருஷ்ணபகவான் சொன்னவார்த்தையை பஞ்சவர்கள்கேட்டு மகாகோபங்கொண்டு கொக்கரித்து யெழுந்து வெம்பெருமானை நினைந்து அவரவர்கள் ஆயுதபாணிகளாகப் போர்க்கோலங்கொண்டு வில்லேந்து தரியாதி காலாள் முதலானசேனைகளையும் சின்னபின்னமாக அடித்து அர்ச்சு ன மகாராஜன் அதிக ஆக்கிரமித்துடன் கர்ணபடத்தை வினைந்து கர்ணன்மீதுச் சீறிவருவதை சாரதியான சல்லியன் பார்த்து கர்ண னுக்குச் சொல்லுகிறதிருக்கவாக.

சல்லியன் கர்ணனுக்குச் சொன்ன விருத்தம்.

இ - ம் ஆனந்தபைரவி.

மன்னவேசெண்டுபா மடையனேசொல்லக்கேளீர்
முன்னியசங்கையத்தானு மூர்க்கத்தோடெதிர்த்துவாரான்
கன்னிபோல்வில்லைவில்ல தானுக்கமப்புவில்லே
பன்னியேயுவர்பாக்சேர்த்து பரிவுடன்வாரழ்சேமையா.

வசனம்.

வாருமையா கலிதேசத்தையாளும் கர்ணமகாராஜனே நான
டயனுகிய அர்ச்சுனன் தக்கினைப்போல் வெளித்துச் சிரித்தெ
ன்றெராண் ஆகையினுல் உனக்குமுன்னுலி பரசாமரிட
சாபமொன்றிருக்கின்றது அதுவுமன்றி உன்னையின் அவனேலெ
கத்தக அஸ்திரங்களுமில்லை இப்போது வின்ளாதுசெய்வதோடு
இவர்களுடைய பக்கமேயச் சேர்வோம் வாருமையா அங்கு
தேசாதிபதியே.

கர்ணன் சல்லியனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

இ - ம் பைரவி,

கல்லதுறைத்திரதேசராஜனே சல்லியக்கோன்
வலைகர்ப்பமதித்தேரோர் வாட்டியதிட்டெவிருக்க
தொல்லைவேவிசர்ப்பக் கணைகள்க்கிணையிருக்க
சொல்பயமெனவுதித்துச் சொல்லிவையேபோதும்.

வசனம்.

கேளாய் உத்தரதேசத்தரசனுகிய சல்லியராஜனே அற்புதமா
கிய அத்தகத்தேரிருக்க வல்லமையுமொருத்தியேவிருக்க இவ்வள
புஞ்சொல் ஞாயமான வீரமுமொருத்தியே சர்ப்பக்கணையிருக்க இ
போது நீசொல்லுமாகிய வருத்தமென்னிடத்தில் சொல்லவேண்டாம
ஹராஜனே.

சோது விருத்தம் இ-ம் - தோடி.

கருத்துடனேசல்லியனுமிவ்வாறுசொல்ல
கர்ணனுமேசோருடன் கடிந்துபேசி
சுருத்துடனேசூனையு மின்றுநானும்
சுறைத்துமேபோமேவிரைந்து சேர்ப்பேனென்று
உருத்துடனேசல்லியனும் கன்றுமேயங்க
சொல்லுமேகுருவினைமிக்கதாமும்
பொருத்துடன் சர்ப்பசுகணைத்தனைவிடுக்க
போதவேசல்லியனுமேபாக்குமவனே.

வசனம்.

அப்போதப்படியென்றுஞ் சாரதியாகிய சல்லியராஜன் சொன்
னவார்த்தையை கர்ணமகாராஜன்கேட்டு கோபங்கொண்டு கடுகித்
தாம்போதி அந்த அர்ச்சுனன் முதலானவர்களையும் இன்றேகொன்று
ப்போடுகிறேன் பாரென்று உலகம் நடுங்கும்படியாகக் கர்ச்சித்து
சர்ப்பக் கணையைக் கையிலெடுக்க அதைக்கண்டு சல்லியராஜன்
சொல்லுகிறார் [illegible].

சல்லியராஜன் கர்ணமகாராஜனுக்குச் சொல் கண்ணிகள்

இ - ம் புன்னாகவராளி,

அம்புவில்தூக்கைகைபிடித்து அதிவீரனுங்களைப்போல்
வம்புகொண்டுபோனவனு மேகபதியேனேகோராய்
முன்னுலிப்பாஞ்சாலி முடிமன்னர்சபைதனிலே
அன்னுளிலேகுறித்து மனைவர்களுமிருக்க
மீளாதவருந்திலீலை மேன்மைகொண்டேவிளைக்க
மானபங்கம்விட்டுவிட்டல் மாசபையோர்பார்க்க
அப்பொழுது அர்ச்சுனனும் அன்புடனேவந்தும்
செப்பமுடன்கிளியைதனைச் சீராகவேந்தும்
[illegible] மன்னர் [illegible] நகைக்க
அனைவிப்பிரித்தவனை யவன்மாலைவிட்டான்
மச்சநாட்டெடலேயிலே மாட்டைமடக்கிலே
அச்சமில்லாத்தேர்மேல் அர்ச்சுனனும்வந்து
இன்னமின்னமாகவென்று செகேனகிளையழுத்தும்
மன்னர்கள்புரமுடியின் மகுடம்பதித்தவனும்
வானோர்கள்வாழ்த்திடவும் விளாட்டபுரம்சேர்க்குமன்
கண்டேஅத்திபுரம் ஒழுவன்தோம்பரமே
அப்போதானதித்தன் அர்ச்சுனன்தன்னித்தை
ஒப்புமியாமுன்னித்தை யொக்குமோயதற்கு
மாயவன்கிருபையுள்ள மகிபர்பஞ்சவர்கள்
தெரியுமுன்பாம்வைவிட்டால் சட்டைமடன்றைவர்
குணமிகளிப்போழு தனையுபென்சொல்கேளீர்
வருகுடன்தோதனை வத்தியமாகிருப்பும்.

கர்னன் சல்லியனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

இ - ம் ஆனந்தபைரவி.

சதியதாய்ச்சல்லியா நீ சற்றுமேயோசியாமல்
எதிராளிக்காகவென்னை யிகழ்ச்சியாய்ப்பேசுகிறாய்
அதியதாவென்முன் வெண்டோர்த்துரியன்பாக்கியோய்சேரு
பதிரகப்பாண்டவரை பாக்கமுடித்திரக்கச்செய்வேன்.

வசனம்.

வாராய்சல்லியராஜனே யென்னுடைய வீரபராக்கிரமத்தை சற்றும் நீயோசியாமல் யெதிராளியைப்புகழ்ந்து யென்னை யிகழ்ச்சியாகப்பேசுகிறாய் யல்லவா, நல்லதாகட்டும் நீயுயிர்க்குப் பயந்து ஓடிவென்முன் நிற்கவேண்டாம் துரியோதனமகாராஜனிடம் போய்ச்சேரு இந்தஷணமே பாண்டவரை பாக்கமுடித்து வெயஜயம் சேர்ந்துவருகிறேன் பாராய்.

பொது - வசனம்.

அதேகாலத்தப்படியென்றால் சல்லியராஜன் சொன்னவார்த்தையைக்கேட்டு கர்ணமகாராஜன் கோபித்து சல்லியராஜனும் கர்ணனை விட்டு துரியனிடம்வந்துசேர சல்லியன்போனபின்பு கர்ணராஜன் சாரதியில்லாமல் அதிககோபத்துடன் அர்ச்சுனன்மீது சர்ப்பக் கணைவிடுகிற விதங்காண்க.

கர்ணமகாராஜன் பாம்புக் கணைவிடுகிற

தரு - இ - ம் - கல்யாணி அடதாளம்.

பல்லவி.

இந்தக்கணைக்குப்பதிரா அர்ச்சுனா
இந்தக்கணைக்குப்பதிரா

அநுபல்லவி.

அந்தமாய்க்கண்டபம் வெந்ததாய்ப்பிடித்தும்
சந்திரவிருத்தனுடே வந்தபடையனைத்தும் (இந்த)

சரணங்கள்.

அர்ச்சுனன்சிரமறுக்க அம்புவைத்தேனே
அதிபுகாரமாகச்சீறி
கார்ச்சனைபோடிடும்போ [illegible]
[illegible]கக்கணையாந்தக்கனத்தகவில்லிற்றிருக்க (இந்த)

ஏற்றிப்பகைமுடிக்கவும் சர்ப்பக்கணை
முனைத்தவெடுத்துக்கொண்டு
இந்திரனர்மகனை வெங்கேயென்றுதேடியேவரும்
இதுகணைவேகொண்டு யானின்பேசென்றேபோகும் (இந்)
கிடுகிடுகிடுவென்றும் சேர்ந்தனல்போல்
தித்தமிபக்கவென்றும்
அடலாக அக்கினியாய அவனைத்தக்கிவிசேரும்
அர்ச்சுனனைக்கொல்ல அதிவிரைவாகவரும். (இந்த)

பொது வசனம்.

அதேகாலத்தப்படியென்றால் கர்ணமகாராஜனானவன் பாம்புக் கணையை யெடுத்து வில்லில்தொடுத்து அர்ச்சுனராஜன்மேல் விட அந்தக் கணையானது ஆலகால விஷம்போல் அக்கினிகளை யிறைத்துக் கொண்டு வருவதை அர்ச்சுனன் பார்த்து அந்த நாகக்கணையை விலக்க வேறு கணையில்லாமல் கிருஷ்ணபகவானைப் பார்த்து மௌனமாக விருக்க அதை மாயனறிந்து ரதத்தைப் பூமியிலழுத்த அப்போது அந்த நாகக்கணையானது வந்து பார்த்து அர்ச்சுனனைக் காணாமல் அவனுடைய கிரீடமானது சேர்ந்து அதனை யெடுத்துக் கொண்டுபோய் கர்ணமகாராஜன் முன்வைக்க அதனைக்கண்ட கர்ணமகாராஜன் நாகக்கணை வீணாகப் போச்சுதென்று மனங் கலங்கி நாகத்தைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறவிதங் காண்க.

கர்ணமகாராஜன் கணையைப்பார்த்துச் சொல்லுகிற

விருத்தம் இ - ம் பைரவி.

நானென்பகைமுடிக்க உருநாகபாம்பேயுன்னை
பூணவேயினைவைத்துப் புகழுடன்வைத்திருந்தும்
வீணாகப்போச்சுதிப்போ விபலமாய்க்கிரீடம் விட்டாய்
காலவேகமென்னைநுவைந்தொகைத்திடச்செய்திட்டாயே.

வசனம்.

வாராய் நாகமே நீ முன் சொன்னதும் மறந்துவிட்டாய் உன்னை நான் வெகுநாளாக ஆதரித்து வைத்திருந்தும் யென்னுடைய சபதமும் முடிக்காமல் கிரீடத்தை யெடுத்துவிட்டது மல்லாமல் பஞ்சவர்கள் யென்னை கைவிட[illegible] நகைக்கும்படியாகப் பண்ணிவிட்டயோ பாம்பே.

நாகக்கணை கர்ணனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

இ - ம் - நாட்டை.

பதிதியின் சுதனைக் கர்ணபூபா
　பரிவாகவென்னை விடுக்கச்சென்று யானும்
உறுதியாய்ப்படிகளெம்முழுதுந்தானும்
　ஒருமிக்கத்தேடி யர்ச்சுனனைக்காணேனும்
அதிதியாம்பாதாளம்போயிருப்பான்
　ஆகையினுல்மருகனைநீர்விடுவீராகில்
குதியாகச்சென்றழித்துக்கொன்றுவாரேன்
　குணமுடன்பிரயோகமென்னைச்செய்வீரே.

வ ச ன ம்.

வாராய் சூரியன்சுதனுக் கர்ணமகாராஜனே யான். இந்தப் படிகளமுழுதும் ஓடித்தேடிப் பார்த்தேன் அந்த அர்ச்சுனனைக் காணேனும். பாதாளலோகம் போயிருப்பான்போல் தோன்றுகின்றது. ஆகையால் தேவரீர் தயவுசெய்து யென்னை மருகனையாக விடுவீராகில் யான் சென்று ஈரேழுபதினுலு லோகமுந்தேடி அந்த அர்ச்சுனனை சம்மாரஞ்செய்து வருகிறேன் மகாராஜனே.

கர்ணமகாராஜன் சொல் வசனம்.

வாராய்பாசக்கணையே உன்றால் நான்இன்னமடைந்து விட்டேன் முன்னுளில் யென்தாயாராகிய குந்தியம்மாளுக்கு.சொன்னமொழியாதெனில் ஒருகணைவிடுவனேயல்லாமல் மருகணைவிடுவதில்லையென்று நம்பிக்கையாகச்சொல்லிவிட்டேன் ஆகையால் மருகணைவிடுகமாட்டேன் போவாய்சர்ப்பமே.

பொது வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் கர்ணமகாராஜன் சொன்னமொழியைக் கேட்டு பெருநாகமானது மனமாவாதுவுழுவி வாடிநொந்து அரனுடைய யெழுத்தின்படி. சர்ப்பமானது மாண்டுபோன பின்பு அங்கராஜன் சேனைகளில்லாமல் ஓலைடித்தோாகின்றும் அம்புறாபொதியில் கணைகளுமில்லாமல் கலங்கியும் கையில்வாளையுருவிக்கொண்டு வாய்மெகமாகக் கர்ணமகாராஜன் வருவதை மாயனார் கண்டு அர்ச்சுனனுக்குச் சொல்லுகிறார் தங்காண்க.

கிருஷ்ணபகவான் சொல் வசனம்.

பாராய் அர்ச்சுனமகாராஜனே கர்ணராஜன் வருகிறப்புதுமையும் வேகத்தையும் பாராய் மைத்துனே.

அர்ச்சுனன் சொல் - வசனம்.

அப்படியாகவரும் கர்ணராஜனை யென்னு அம்புக்கிரையாக்குகின்றேன் பாரும்சுவாமி.

பொது வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக கிருஷ்ணபகவானும், அர்ச்சுனராஜனும், பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது கர்ணராஜன் தேஜரகடாத்துக்கொண்டுவந்து அர்ச்சுனனுடைய தேரின்மீதுத் தாக்கினமாத்திரத்தில் அர்ச்சுனனுடையதேர் எழுமார்தூரம் பின்னுக யிடைந்துபோக கிருஷ்ணபகவான்பார்த்து நகைத்து கர்ணனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறார் வாராய்கர்ணபூபா பரசுராமர் உனக்குக்கர்ப்பித்த வில்வித்தையை யின்று நான் கண்டு மெச்சினேனென்று சொல்ல அந்த வார்த்தையை அர்ச்சுனன்கேட்டுச் சுவாமியைக்கேட்கிற விதமெப்படியென்றால்.

அர்ச்சுனன் சொல் - விருத்தம்.

இ-ம் - முகாரி.

மாயவரேகர்ணனுட வலிமைதன்னை
　மனங்கொண்டு பெவ்வாறுய்சொல்லவந்தீர்
தோயவேயிருவருந்தஞ் செய்யாமுன்னும்
　தூரத்திலென்னை தூக்கியெறிந்திட்டானும்
ஆயனேமார்சாத்து மன்னர்முன்னே
　அவனையுமிமெச்சினே னென்றறைந்திட்டீரே
நேயபாசுபதக்கான் மடாத்திற்கேதான்
　இகாமோபாசுகணையிகழ்ந்துவீரே.

வசனம்.

வாராய்சுவாமி ஐவர்களையுங்கார்க்கவந்த மாயனே, நேயனே. தாயனே, கர்ணனுடையவலிமையைப் பெருதாகவுரைத்தீர் அடியேனும் கர்ணனும் அமர்களத்தில்நின்று யின்னம் யுத்தம்புரியவில்லை அவன்யென்னை பின்னுக யெழுமார்தூரம் யெறித்தெறிந்துப்

போட்டானென்று இந்தசபைகளத்திலுள்ள மன்னர்கள்முன்னே
அவனைமெச்சினோனென்று மெச்சுரைத்தீர் யெனது பாசுபதா
ஸ்திரத்திற்கும் காண்டீபத்திற்கு மேலானவசியொந்தா அர்ப்பா
சக்கனைசுவாமி

கிருஷ்ணபகவான் சொல் - வசனம்.

கேளாய்தருமருடன்பிறந்த தனஞ்சயனே வேந்தர்களுக்கு
முன்னே வீரியமானவார்த்தைகள் பேசவேண்டாம் ஏழு - யோசி
னைதூரம் மெத்தெரிந்துப்போட்டாலும் கர்ணனுடையக்கர்ப்பா
த்தேரை காற்றில்பாக்கடிப்பேன் அப்படியடிக்கினும் அந்தகர்ண
னுக்குவேறுஇருக்கும்படோ ஆகையால்அவனெனக்குயெதிரோ யெ
ன்னுடையத் தேராண்மையை யுரைக்கிறேன் கேளுமர்ச்சுனா அந்
தரலோகமுழுவதும் ஆகாசமாக்கிவிடுவேன் பூமியாதியந்தமும்
புதையும்படியாக மிதித்திடுவேன் அன்றியும் தேர்மீதுவீற்றிருக்
கும் ஆஞ்சநேயருடைய ஆண்மையையுங்கேளும் ஏழுகடலையும் மெத்
தெரியவல்லமையுள்ளவர் கேருடபகவானே ஜெகத்ஜாலக்கற்றவர்
இப்படிக்கொற்றவர் மிதிக்கப்பூமியில்நிற்கிறதேரை அந்தகர்ணன்
கைச்சிலையினால் மெத்தெறிந்தான் அப்போக்கொத்தகர்ணனை
விட்டுவிட்டோமாகில் உங்களைவரையும் யெமபுரத்துக்கு அனுப்பி
வைப்பான் அறிந்துபுரிந்து அர்ச்சுனா.

பொது வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக கிருஷ்ணபகவான் சொல்லைக்கேட்டு அர்ச்
சுனமகாராஜன் அதிககோபங்கொண்டு கர்ணனை யின்றே கொல்
வேனென்று காண்டீபத்தையெடுத்து குணத்திலேற்று நாணிய
னதுப் பிடித்து கர்ணமகாராஜன்மேல் கணைதொடுத்து இருவரும்
அமோகமாகிய யுத்தஞ்செய்கிற விதங்காண்க.

அர்ச்சுனராஜனுக்கும் கர்ணராஜனுக்கும் யுத்தம்.

கண்ணிகள் இ மீ. காம்போதி அடதாளம்.

அர்ச்சுனன் - சொல்லல்.

முக்கூடனைவந்து தக்கனைடாம்பைவிட்ட நீயாரடா-இப்போ
முறிந்தோடவென்கணை யாருக்கிர மதுப்பேன் பாரடா

கர்ணன் - சொல்லல்.

சிரத்தினைபருக்கவும் நீதானோசேவகன் சொல்லடா-உன்
சிராணியதியலா நீயிங்குமேசாந்து நில்லடா

அர்ச்சுனன் - சொல்லல்.

துணிவுகொண்டென்னை நில்லென்றுரைத்தனை வில்வீரனே-இந்தத்
தொடுக்கணையல்லாமல் மற்றொருக்கணையாருக் தொடுவனே.

கர்ணன் - சொல்லல்.

தொடுக்கவுனக்குமே வலிவுண்டோ தலைகீழாய்விழுகிறாய்-பெருந்
தொனிசிங்கத்தை நரிகெலிப்பேனென்பதைப்போல் யழுகிறாய்

அர்ச்சுனன் - சொல்லல்.

அழுகிறாயென்றெனை பரிகாசம் சொல்ல வருகுமோ-இப்போ
அரிபாம்புவந்திரை யென்கணைத்தான்விட்டுப் போகுமோ

கர்ணன் - சொல்லல்.

விட்டுப்போமோவென்று கொட்டிடகாவனைப்போல்பேசுறாய்-உன்னை
வெட்டியெறிவேன்வாளாற் பட்டுதாழ்ந்திடு நீபாராய்

அர்ச்சுனன் - சொல்லல்.

நான்நீரென்றுமே தானுனைபுகழ்கிறாய் முன்னடா-இது
நரிக்குச்சிங்கம் பயப்படுமோசனைவிட்டே சொன்னடா.

பொது வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக அர்ச்சுனனும், கர்ணனும் எதிர்த்து யுத்
தஞ் செய்கிறபோது அர்ச்சுனன், காண்டீபத்தை வளைத்து அமோ
கமாகியப் பாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்ய அப்போதுக் கர்ணன்
வானிலுன்னிலக்க மட்டுப்படாத பாணங்கள் அதிகமாகவந்து கர்ண
னுடையதேகமாதியந்தமும் சல்லடைக்கண்களாகதுளைத்து செவ்
வானமிட்டதுபோல் தேகமுழுதுஞ்சிவக்க அப்போது கர்ணன் சோ
கமுற்சியாகி தேர்தட்டின்மீதுசாய்ந்தான் அதனை அர்ச்சுனன்
பார்த்து தனதுகாண்டீபத்தை கீழேவைத்துவிட்டு கர்ணனைப்பார்
த்தால் தருமராஜனைப்போல் தோற்றுகிறதென்று மனத்துயரங்கொண்
டு ஜெனனம்பேசாமல்நின்றுவிட கிருஷ்ணபகவான் அர்ச்சுனனைப்
பார்த்துக் கேட்கிறவிதங்காண்க.

கிருஷ்ணபகவான் - வசனம்.

வாராய்காண்டீபனே அர்ச்சுனனே யுத்தஞ்செய்துகொண்டிருந்தவன் வில்லைகீழேவைத்துவிட்டு சும்மாயிருக்கவேண்டியக் காரணம் நானறியச்சொல்வாய் விஜயனே.

அர்ச்சுனன்சொல் - வசனம்.

கேளும் கிருஷ்ணபகவானே! அந்தக்கர்ணராஜனைப்பார்த்தால் தருமராஜனைப்போல் தோற்றுகின்றது அதினால்யெனக்கு அவருடன் யுத்தஞ்செய்ய மனம்வரவில்லைசுவாமி.

கிருஷ்ணபகவான்சொல் - வசனம்.

வாராய் அர்ச்சுனா! நல்லவார்த்தைச்சொல்லவந்தாய் பளாபளா நன்றாயிருக்கின்றது முன்னாளில் கர்ணன்செய்தமுறைமைகள் யாவுங்கண்டிருந்தும் துரௌபதியை மன்னர்கள்கூடும் சபைநடுவேகொண்டுவந்துநிறுத்தி துகிலையுரியச்செய்தான் அந்தநரி போதினன்பாவி அதற்குமுன்னும் முறைவறையில்லா யிந்தகர்ணன் தனியாகித்தனுமன்றி ஆயிரம்மன்னர்களுடன்சூழ்ந்து அபிமன்னனைவளைந்துக்கொண்டு தகப்பன்மார்காணாமல் கொன்றுமறைவைப்போட்டு கொன்றவன் யிந்தக்கர்ணனல்லவோ இவன்மூர்க்கத்தைத் தெளிந்து பெருந்தானேயாயாகில் துவரையுஞ்சொன்னது அதைப் பண்ணிப்போடுவான் ஆகையால் இன்னமோர்பாணம் விடுவாய் விஜயனே.

பொது - வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக மாயனார்சொன்னவண்ணம் அர்ச்சுனமகாராஜன் காண்டீபத்தைவளைத்து நாணியேற்றி திவ்வியாஸ்திரமொன்று தொடுத்துவிட்டமாத்திரத்தில் கர்ணராஜன்மேல் வந்துப்பாய்ந்தது பாய்ந்தவுடனே கர்ணன் சாவுக்குச்சமானமான மூர்ச்சையடைந்தான் அதுகண்டுதேவர்களெல்லாம் புஷ்பவருஷம் வருஷித்தார்கள் அப்போது சூரியபகவானும் மேற்றிசையைப்போய் மறைந்தான் அதுகண்டு அவர்கள்தேரை அமர்க்களத்தில் நிறுத்திப்போட்டு பெருங் கையாகடந்தார்கள் ஐவர்களும் அவர்களுடைய மண்டபம்போய்சேர்ந்தார்கள் இப்படியாகயிருக்க கிருஷ்ணபகவான் பிராமணவேடம்பூண்டு கர்ணமகாராஜனிடத்தில் தியாகங்கேட்கவருகிற விதங்காண்க.

கிருஷ்ணபகவான் பிராமணவேடம்பூண்டு வருகிற

விருத்தம் - ௨-ம் - முகாரி.

காசினிடாளுமந்தக் கர்ணனைக்கபடஞ்செய்து
நேசமாய்த்தியாகம்வாங்க நெடியமாலென்னநெண்ணிக்கொண்டு
வாசமாய்முதிர்ந்தகோட்டும் வயதானயந்தணரைப்போலும்
பாசமாய்வேடம்பூண்டு பரிவுடன்தோன்றினாரே.

அந்தணர் வருகிற தரு - இராகம்.

சங்கராபரணம் - அடதாளம்.

பல்லவி.

அந்தணர்வந்தாரே மாயகிருஷ்ணா
அந்தணர் வந்தாரே

அநுபல்லவி.

விந்தையதாகவும் விளங்கிட வருவாய்
சிந்தையில் கபடாய் செய்திட மறவாய் (அந்)

சரணங்கள்.

சுத்தமாய் வேட்டிகள் சொருகாக்கக் கட்டியே
மெத்தப்பெருத்த வயிறுதனை கட்டியே (அந்)

கர்ணராஜன் தன்னை கபடங்கள் செய்திட
பண்ணின புண்ணியத்தை பசரிவாகவாங்கிட (அந்)

வேதப்பிராமணன் போல் வேடம் பூண்டுமே
போத ஐயமென்றும் புகன்றவர்க் கொண்டுமே (அந்)

மங்களமாகவே மகிழ்மனைப் பாடி
அங்கராஜன்றனை அன்பாகத் தேடி (அந்)

நாசிகமோடு நார்மடிக் கட்டியே
பாகமாகமைவனைக் காக்கவுந் திட்டியே (அந்)

வேதியனான கிருஷ்ணபகவான் கர்ணராஜனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

௩ - ம் மோகனம்.

சுத்தமுந்தவமுங்கீர்த்தி சொர்க்குணம்பூண்டோனும்

சித்தமாய்சங்கள்நீயிம் செயவீரக்கர்ணபூபா
பத்திவெறுயமென்றும் பரிவுடன்வந்தேனப்பா.

வசனம்.

கேளாய் அங்கதேசாதிபனே! சுத்தமும் தவமும் கீர்த்தியும் சொல்லும்படியான நற்குணமுங்கொண்டு இத்தரையின்மீது யிரப்பவர்க்கு யில்லையென்றுசொல்லாமல் சித்தமாய் முப்பத்திரண்டு தருமமும் செய்யும் வெகுதானங்களும் கொடாததிரவீரமுள்ள வரே உன்னிடத்தில் யாசகக்கேட்கவந்தேன் தயவுபுரியவேண்டும் கர்ணமகாராஜனே.

கர்ணமகாராஜன்சொல் - விருத்தம்.

௫ - ம் தோடி.

வேதியமறைகளோதும் பிராமணோத்தமரேநீரும்
சேதியாய்யெம்தன்மிருகத்து செருக்கிபூதங்கள்கூடும்
கூபிடாநடமர்சாத்தே கொப்பெனவந்திடுதன்னை
வாசமாயெர்தருக்கும் வரியவெயுபசெய்வீரே.

வசனம்.

வாராய் பிரமகுலத்திலுதித்த புண்ணியவேதியரே பேய்கள் தழைக்க பெரும்பூதங்கள் சொக்கரிக்கப்படாநின்ற இந்த அமர் களத்தைநாடி சற்றும் பயமில்லாமல் வந்தகாரியம் நானறியும்படி யாகச்சொல்லுமையா சுவாமி வேதியரே.

வேதியரான கிருஷ்ணபகவான் வசனம்.

கேளாய் அங்கதேசாதிபனே இந்தயீரேழுபதினாலு லோகத்தி லுள்ள இராஜாதிராஜர்க்குமுன்னே கர்மேகத்திலும் மிச்சமுள்ள உமதுகொடையென்று கேள்விப்பட்டு உமதிடத்தில் யாசகத்தே டிவந்தேன் கர்ணமகாராஜனே.

கர்ணமகாராஜன் - வசனம்.

வாருமையாவேதியரே யானதேசத்தையாண்டு தியாகமளித் திருக்குங்காலத்தில் அடியேனையையமென்று நாடிவந்தால் தேவரீர் மகிழும்படியாக இரக்கங்கள் அளிப்பேன் அடியேன்யான்செய்த அபசாரத்தினாலே தம்பிமார் பாணத்தினால் தாழ்வடைந்திருக்கும் போது நீர்யாசகமென்றுவந்ததால் யாதொன்னென்றுசொல்வேன் சுவாமி ஆகிலும் தவத்தினாலிருக்குமைந்த நல்லநல்ல ஆபரணங் களை தருகிறேன் வாங்கிக்கொண்டு மனமகிழ்ச்சியாக போவீர் மறையவரே.

வேதியரானகிருஷ்ணபகவான் - சொல்வசனம்.

கேளாய் அங்கதேசாதிபனே ஆபரணதிகளுடன் பொன்பொ ருள்யாவும்வேண்டேன் நீர் இன்னாள் யிதுவரைக்கும் இராஜ்ஜியத் தையாண்டு பண்ணிய புண்ணியத்தை யெனக்களிப்பீராகில் பெ றுக்கொண்டேகுவேன் கர்ணமகாராஜனே.

கர்ணமகாராஜன் - வசனம்.

வாருமையா மறையவரே! நீர்கேட்டதைப்பற்றியான் மனமகி ழ்ந்தேன் அவ்வண்ணமே இந்நாள்வரையிலும் செய்தபுண்ணியத் தை தந்தேன் பெற்றுக்கொண்டேகுமையா சுவாமி பிரமகுலபுண் ணியரே.

வேதியரான கிருஷ்ணபகவான் வசனம்.

அப்படியே பெற்றுக்கொண்டேன் மகாபாக்கியம் கர்ணமகா ராஜ புத்திரனே.

பொருள் - வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக வேதியரான கிருஷ்ணபகவானுந்தன் கர்ணமகா ராஜனுடையப் புண்ணியங்கள்முழுதும் வாங்கிக்கொண்டு மனது சந்தோஷமாகி கர்ணமகாராஜனுக்கு காட்சிகொடுக்கவேண்டுமென்று சங்கு சக்கர சதுர்ப்புஜத்துடன் கெருடவாகனரூடராய் கர்ணமகாராஜன் முன் தோன்றியபோது கர்ணமகாராஜன்கண்டு ஆனந்தங்கொண்டு ஆதிமூலப்பொருளாகிய கிருஷ்ணபகவானைத் தோத்திரஞ்செய்கிற விதங்காண்க.

கர்ணமகாராஜன் கிருஷ்ணபகவானைக்கண்டு
தோத்திரஞ்செய்யும் விருத்தம் - ௫ - ம் முகாரி.

அரிகரிதேவதேவா யச்சுதாப்போற்றிபோற்றி
கரியமாலானவெங்கள் கண்ணனேபோற்றிபோற்றி
பிரியமாயடியேன்பாலும் பேணிவந்தவரேபோற்றி
உரியயென்வினைகளெல்லா மொழிக்கவந்தவரேபோற்றி.

வசனம்.

அரிகரி! யச்சுதா, பரந்தாமா, ஆயனே, மாயனே, நேயனே, தூயனே, கண்ணனே, வண்ணனே, நின்றன் போற்றி போற்றி அடியேனையொருபொருளாய் அபயமென்றுவந்தீரே தேவரீர் வந்த

போதே செயன் யான் செய்த வினைகள் யாவுந் தீர்ந்து எத்தனை யோகோடி எண்ணப்படாத மோட்சமும் பெற்றேன் கிருபையை யென்மீதில் வைத்து சிறுமையை யகற்றிய ஓ மகாதேவா.

கிருஷ்ணபகவான் சொல் வசனம்

வாராய்க் கற்பகத் தேருடையக் கர்ண மகாராஜனே! இந்நாள் போலுன்னை நெடுநாள்வரைக்கும் உறவுகளில்லாமலும், உற்றார்கள் அறியாமலும், பிறப்பை யறியாமலும், பெற்றவர்கள் காணாமலும் மறைவாக உன்னை வளர்த்து வந்தேன். பஞ்சவர்களுக்காகவும் நீயுறவுமன்றி போர்முகத்தில் ஆயுதங்களுதவாமலும் பாம்புக்கணை மறுபடியுந் தொடுக்காமலும் குந்திதேவியின்வாக்கை நீதவறாமலுமிருக்கச்செய்தும் மறைவாக வந்து உன்னுடைய குண்டலத்தையும் வாங்கிக்கொண்டேன், இப்போது பிராமண வடிவாகவந்தும் உன்னுடைய புண்ணியத்தையும் வாங்கிக்கொண்டேன். உன்னை நான் மிகவும் வஞ்சனைகள்செய்தேன். ஆதலால் இப்போது உன் பேரில் சந்தோஷமாச்சுது. உனக்கு யென்னவரம் வேண்டுமென்கேளும் அங்கதேசாதிபனே.

கர்ணமகாராஜன் கிருஷ்ணபகவானை வரங்கேட்கும்.

கண்ணிகள் ௫ - ம் ஆகிரி - துருவதாளம்.

மாயவரே யுந்தன்பொற்றாள் (வாழ்)
  மலரடியைக்கண்டபோதே
நேயமாய் அலைகளுக்கீர்த்தி (புகழ்)
  நேர்ந்திடவே முற்றிபெற்றேன்
இந்தப்பதங்களெல்லாம் (சுவாமி)
  இருக்கட்டும் மாயவரே
விந்தையுடன் அடியேன்கோரும் (சொல்)
  விண்ணப்ப மொன்றுண்டு
அறியாமலடியேன் சொன்ன (அந்த)
  அபலமொழி விட்டுவிட்டு
குருகுலத்து மன்னனென்று (வாழ்)
  கொற்றவர்கள் தங்களுடன்
பெற்றெடுத்தக் குந்தியம்மாள் (வந்து)
  பெட்டபடனே யென்னையெடுத்து

26.

நிற்பமாமார்போடணைத்தும் (உன்னை)
  இரந்தமுலையமுதளித்தும்
தம்பிமாரைவர்களும் (என்னை)
  தழுவியெடுத்துமேகி
செம்பொன்மணி மேடைமேலே (வைத்து)
  சித்தமாய் முடியுஞ்சூட்டி
கைகட்டி நின்றுமேதான் (வணக்கு)
  கர்மகடன்கழித்து
ஐவருக்கு மூத்தோனை (அண்ணன்)
  அங்கராஜனென்றுசொல்லி
நேசமாயுலகறிய (முடி)
  ராஜர்களுந் தான்புகழ
மாசமது வரும்வரையில் (என்)
  வல்லுயிருந்தாலிருக்க
நேயமுடனிந்தவரம் (எனக்கு)
  கொடியமாலே தாருமையா
மாயவரே யுந்தன்திரு (வாழ்)
  மலரடிக்குச் சரணமையா

பொது - வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக கிருஷ்ணபகவான் கர்ணமகாராஜனுக்கு வரங்கொடுத்துவிட்டு குந்தியம்மாளரண்மனைக்குப்போய் கர்ணமகாராஜன் மாண்ட சேதியைச் சொல்லக்கேட்ட குந்தியம்மாள் ஆவென்றலறி யெழுந்திருந்து பூமியின்மேல் விழுந்து முகத்திலறைந்துக்கொண்டு அழுகிறபோது கிருஷ்ணபகவான் குந்தியம்மாளுக்குத் தேறுதலைசொல்லி படுகளத்திற்கு கர்ணமகாராஜனிடம் போகும்படியாக சொல்லியனுப்பிவிட்டு மாயனார் பாடிவீடாய் போனபின்பு குந்தியம்மாள் கர்ணனிடத்திற்கு வருகிறவிதங்காண்க.

குந்தியம்மாள் போர்க்களம் வருகிற விருத்தம்

௫ - ம் ஆநந்த பைரவி.

கர்ணனிறந்ததைசெய்தி கயாலே மாயனாரும்
சொர்ணமாம்மேனிவாடி சோர்ந்துமேவீழ்ந்தெழுந்து
என்னநான்செய்வேனென்று யேங்கியேபுலம்பிதானும்
வர்ணமாம்குந்தியம்மாள் வருகின்றாள்வருகின்றாளே.

குந்தியம்மாள் போர்க்களத்தேடிவருகிற தரு-இ-ம்

எதுகுலகாம்போதி மிசுரதாளம்

பல்லவி.

குந்தியம்மாளும்வாராள் போர்க்களந்தேடி.
குந்தியம்மாளும் வாராள்

அநுபல்லவி.

மைந்தன்கர்னராஜன் மாண்டதோர்சேதிகேட்டு
சிந்தைகலங்கியே சொல்லொணுதுயர்பட்டு (குந்)

சரணங்கள்.

புத்திரசோகமதுப் பெருகிவந்துப்பூண
மெத்தவருத்தமெண்ணி பிள்ளைமுகத்தைக்காண (குந்)
பாங்கிமாரிருபுரம் பதறியழுகவும்
ஓங்குமிருளதில உள்ளங்கலங்கவும் (குந்)
எப்போகாணபேனென்று யேங்கிமனம்வாடி
அப்பாமகனேயென்று அலறிக்கொண்டேதேடி (குந்)

குந்தியம்மாள் சொல் - விருத்தம்.

இ - ம் - முகாரி.

அப்பனேமகனேயெந்தன் அருமைகண்மணியேபாலா
ஒப்பிலாவுலகமெங்கு மோங்கவே கீர்த்திப்பெற்றும்
செப்பமாயரங்களீந்து ஜெயமது பெற்றுநின்றும்
இப்படிதம்பியம்புக்கிரையாகநானுமாச்சோ.

வசனம்.

அப்பா யென் அருமைக்கண்மணியானப் பாலா இந்த யீரேழுலகமும் புகழும்படியாகக் கீர்த்தியானதைப் பெற்றும் யாவருங் களிக்க கேட்டபொருள் இல்லையென்று சொல்லாமற்படிக்குக் கொடுக்கும் தருமமோங்கியும் புஜபல பராக்கிரமமும் பெற்று வாழ்ந்து இப்போதுனது தம்பியாகிய அர்ச்சுனன் அம்புக் கிரையானையே கர்ணா.

குந்தியம்மாள் புலம்பல் - கண்ணிகள். இ - ம்.

முகாரி - ஆதி தாளம்.

என்னசெய்வேனென்மகனே யேதுசெய்வேன்கண்மணியே
முன்னமேகேளோர்நாளில் முனிவர்வாய்மைதன்னாலேதான்

சொல்லுமைந்துவயதிலேதான் சுந்தமந்த்ராட்சரமளித்தார்
செல்வத்தினுலுமைந்தன் சிறுபுத்தியாம்தன்னுலும்
வலக்கைகயில்பின்டமுடன் மந்திரத்தையுச்சரித்தேன்
கலக்கமிலாக்கர்ணனென்று கதிரோன்பாலனெனக்களித்தார்
அவ்வேளைமாயவனுர் அறிந்தலவோ ஓடிவந்து
ஒவ்வாதுக்குற்றமென்று யுந்தனைப்பேழையில் வைத்து
முத்திரித்துப்பெட்டிதன்னை விட்டுவிட்டார்கெங்கையிலே
பெற்றும்பலனில்லாமலே பேதையாழ்நானுகிவிட்டேன்
கும்பத்தின்மூலைப்பாலுங் கொடுத்துநான்வளர்க்காமலே
வம்பாகவாற்றில்விட்டு வயறெரிந்துநின்றுவிட்டேன்
பட்டம்பதித்துவுன்னைப் பாராளவையாமலும்
பெட்டிதனிலேவைத்துயாழ் பேராற்றில்விட்டுவிட்டேன்
பழுதெல்லாமுந்தோனென்று பாருலகிற்சொல்லாமலும்
இழிகுலத்தானென்றுசொல்லி யோசனைவைத்திட்டேனே
குருகுலத்தான் மைந்தனென்று கூறுவாருமல்லாமற்றுன்
சிறுகுலத்தானென்றுலகம் செப்பிடவுனைவைத்தேனே
ஐவர்கள்தன்னுடன்கூடி அரசாளவில்லாமலும்
தெய்வச்சிறுமையினுலுன் சிறைக்குலத்தேனப்பா
தம்பிமார்தங்களுடன் தனித்தரசுஆளாமலும்
கும்பியமன்னருடன் கூடியரசாண்டாவையோ
குந்தியம்மாள்பிள்ளையென்று குருகுலத்தில்வாழ்ந்திடாமல்
அந்தகனுர்பக்கலிலே யரசாண்டாயென்மகனே
இந்தவுலகிலுள்ள யெழிலமன்னர்தாமறிய
பந்திடைவைவரையும் பகையாக்கிக்கொண்டாயே நீ
விஜயன்மேல்தான் பகையாய்மீண்டுவந்தாரிகந்தன்னை
அசையாமலுனதருகில் சமர்த்திவளர்த்திட்டாயே
தம்பிவிஜயனென்றுந் தானறுவறியாமலும்
வெம்பிவந்தசர்ப்பமதை வளர்த்தாயேயவனைக்கொல்ல
மறுகணைத்தொடாதேயென்ற மாதாயென்சொல்தவறிடாமல்
ஒருகணையை நீ தொடுத்து உன்தம்பியால்மடிந்தாயே
அண்ணன்கர்னனென்றுவுன்னை அறியாமலேவர்களும்
இண்ணமாகயுன்னையுமே தான்சொன்னரே பஞ்சவர்பாவி
அண்ணனுர்க்கர்னனென்று ஐவருடன்சொன்னேனுமில்
மண்ணணில்விழுந்தலவோ மடிவார்கள்பஞ்சவர்கள்

பன்னுமந்தப்பஞ்சவர்க்கு பைங்கிளியேயென்னசொல்வேன்
பொன்சொரிந்தவாயினாலே புத்தியொன்றுசொல்லிவாரும்.

பொது - வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக குந்தியம்மாள் சொல்லிப்புலம்பி தேரின் மீது சாய்ந்திருக்கும் கர்னன்மீதுவிழுந்து புரண்டழுது மயிருக் கொருபாணமாகத்தைத்திருக்கக்கண்டு அவைகளையெல்லாங் குந்தி யம்மாள் பிடுங்கிப்போட்டு தன்னுடையக் கும்பமுலைப்பால் கொடுத்து முகத்தோடே முகமணைத்து முத்தங்கொடுத்து தனதுமுந்தா னியினால் ரத்தங்கள்யாவுந்துடைத்து மகனேமகனேயென்று புலம் புஞ்சத்தம் கர்னராஜன்காதில்கேட்டு குந்தியம்மாளின் முலைப்பா லைக் குளிரக் குளிரக்குடித்து களைகள் தெளிந்து குந்தியம்மாள் முகத்தைக் குறிப்பாகப் பார்த்து கர்னமகாராஜன் சொல்லுகிற விதங்காண்க.

கர்னன் தாயாருக்குச்சொல் வசனம்.

வாராயம்மா சந்திரகுலம் விளங்கவந்தாயேகேளும் ஆயனு ருடையக் கிருபையினால் அமர்களஞ் சோடித்து சமேழுதேசத் தாசர்கள் தங்களுடன் பதினெட்டக்ரோணி படைகளு மடிந்தார். ஆனைபரிசேனைகளு மடிந்தன. இப்பேர்ப்பட்டானின்றப்படுகளத்தில் பேய்கள் களித்திட, பூதங்கள் கொக்கரிக்க, கூளியுங்கழுகுங்கூடி விரைப்புசிக்க, தாளிப்பனை மரத்தின்மீதுக் காகங்களிருந்துக் கொண்டு ஓடுகிற ரத்தங்களைக் குடிக்க, கெட்டவர்கள் இளிப்பிடிக்க வும், பார்த்தவர்கள் படுகளத்தில் இரவுபதினைந்து நாழிகையில் பெமென்பதை யோசியாமல் பெற்ற வறுமையினால் வோடிவந்த யென் தாயே உன திருவடிபோற்றிபோற்றி.

குந்தியம்மாள் சொல் வசனம்.

அப்பா மகனே யென்செய்வேனடா யென்பெற்றவயறுனதுப் பற்றி எறியுதடா மகனே மகனே.

குந்தியம்மாள் - புலம்பல்.

தரு-இ-ம்-தோடி-அடதாளம்.

பல்லவி.

இனியென்னசெய்வ தையோ-விதிவசம்
இப்படியாச்சு தையோ

அநுபல்லவி.

அனியாயந்தானுண்டோ அவனியின்மீதிந்த
அருமைசுதன்கர்னனை அதியர்ச்சுனன்கொல்ல (இனி)

சரணங்கள்.

தெரியாமலாற்றில்விட மகனேயுனையெடுத்து
தேர்ப்பாகன் வளர்த்தானே
அறியாமலேவரும் அண்ணனென்றேயுன்னை
அடித்து மடித்தாரே (இனி)

ஆயன்சூதினால் ஆசகதேயில்வண்ணம்
ஆதிட்ட வருஞ்சாபமோ
நேயமுடனவர் இதையறிந்தாலேயோ
நிலத்தில் உயிர்வையாரே - (இனி)

கன்னிவயதிலுன்னை களிக்கவேநானின்று
கதரியழுதிட லாச்சே
உன்னையுமினிநான் யெங்காள்காணப்போரேன்
ஓகோமகனே கர்னா. (இனி)

பொது வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக குந்தியம்மாள் புலம்புவதைக் கேட்டு ஐவர்களும் போர்க்களந்தேடிவருகிற விதங்காண்க.

பஞ்சவர்கள் போர்க்களந்தேடி வருகிற.

தரு - இ-ம்-தோடி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பஞ்சவர்களும்வந்தார்-போர்க்களந்தேடி
பஞ்சவர்களும்வந்தார்

அநுபல்லவி.

தஞ்சுமிரவதிற் றாயார்ப்புலம்பக்கேட்டு
அஞ்சியிதென்னவென்று அறியவேயினக்கிட்டு (பஞ்)

சரணங்கள்.

ஐயோவிதென்னவென்று தருமர்முதல்
அனைவருமேதிரண்டு

தாய்புயிரவுபதி னேந்துளாழியின்மேலே
துரைமன்னரைவரும் சூழ்ந்துமேயொருக்காலே (பந்)

என்னகாரியமிது வென்ன-அதை
இப்போதறியவே பன்ன

முன்பின்னுகவே மொழிந்துப்பேசிக்கொண்டு
அன்னையமுக்குரலே அறியவேகேழ்க்கவின்று (பந்)

பாடிகூடாரம்விட்டு மப்போ
பலருமேவெளிப்பட்டு

கூடியேயொன்றாக குருக்ஷேத்திரபூமிநாடி
குந்தியம்மாள்தன்னை கொப்பனவேதேடி (பந்)

ஐவர்கள் குந்தியம்மாளைக் கேட்கும் வசனம்.

வாருமம்மா யெங்களைவர்களையு மீன்றக் குந்தியம்மா தாயே! இப்பேர்ப்பட்டானின்ற மஜாம ராத்திரியில் அமர்களந் தேடி வந்து யெங்களுக்செதிராளியான கர்னன்மேல் விழுந்துப்புலம்பும் படியானக் காரணம் நாங்களறியச் சொல்லவேண்டுமம்மாதாயே.

குந்தியம்மாள் சொல் வசனம்.

வாருமப்பா யென் புத்திரசிகாமணியான பஞ்சவர்களே! இந்த கர்னனையாரோவென்று யோசிக்கவேண்டாம் யான் கன்னிபருவத்தில் சூரியபகவானுடைய மந்திரத்தையுச்சரிக்க அவர் வந்து கர்னனென்று பேரிட்டு சுதனை யளித்துப்போயினர் அதை மாயனுமறிந்து குற்றமென்று ஓர் பேழையில்போட்டு முத்திரித்து ஆற்றில் விட்டுவிட்டார். அதை திருதராட்டிதனுடைய தேர்ப்பாகன் யெடுத்து வளர்த்துவர்தான். அதன் பின்பு துரியனிடம்சேர்ந்து அங்கதேசத்தைப் பட்டங்கட்டி யாண்டுசொண்டுவந்த உங்கள் தமையனாகிய கர்னனை கொன்றுவிட்டீர்களே மக்களா.

பஞ்சவர் சொல்வசனம்.

வாருமம்மா தாயே! நீர் யிதுவரைக்கும் கர்னமகாராஜன் உங்கள் தமையனென்றுச் சொல்லாமல் மர்மமாயிருந்து மடிமோசஞ்செய்து மாபாவியாகி யிப்போதுரைக்க வந்தாயே யம்மணி இந்த பழிக்கு நாங்களென்ன செய்வோம் தாயே.

பொது-வசனம்.

இந்தப் பிரகாரமாக தாயார் குந்தியம்மாள் சொன்ன வசனங்களைக் கேட்டு ஆவென அலறி மூர்ச்சையாக விழுந்து தாயாரை நிந்தித்தும் தமையனாகிய கர்னன்மேல் விழுந்துப் புலம்புகிறவிதங் காண்க.

ஐவர்கள் கர்னனுக்குச் சொல்-புலம்பல்.

கண்ணிகள் - இ - ம் - கேண்டா - ஆதிதாளம்.

என்ன செய்வோ மேதுசெய்வோம அண்ணாவே-இப்போ
எங்கள்மனந் துடிக்குதையோ அண்ணாவே
இன்று வறிந்தவர்கள் அண்ணாவே-நாங்கள்
இதற்குமுன் தெரிந்திருந்தால் அண்ணாவே
இந்தபெரும் வாழ்வுடனே அண்ணாவே-இந்த
இராஜ்ஜியமும நாங்கள்வேண்டோம் அண்ணாவே
சிந்தையுள்ளீக் கானகம்போய் அண்ணாவே-அங்கு
வீற்றிருப்போ மைவர்களும் அண்ணாவே
தாயாரந்தக் குந்தியம்மாள் அண்ணாவே-எங்கட்கு
சத்திராதி யாயிருந்தாள் அண்ணாவே
மாயமாய்த் தானிருந்தும் அண்ணாவே-இந்த
மருமம் சொல்லா திருந்தாள் அண்ணாவே
வில்வித்வின் தன்சதியோ அண்ணாவே-உன்னை
விளங்கவே தான்ஜெயிக்க அண்ணாவே.
கண்டங்கருத்தோரிடம் அண்ணாவே-வரம்
கருதியே வாங்கினோமே அண்ணாவே
கருத்தறியா மாலையோ அண்ணாவே-உன்மேல்
கனத்தப் போராடியிங்கே அண்ணாவே
சிறு புத்தியாலலவோ அண்ணாவே-பழி
செய்துவிட்டமே நாங்கள் அண்ணாவே.

பொது வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இந்தப்பிரகாரமாக கர்னமகாராஜன் மீது ஐவர்களும் விழுந்துப் புலம்பும்போது கனைநீர் தெளித்துக் கர்னனும் கண்விழித்துத் தம்பிமார் ஐவர்களின் முகத்தைப் பார்த்துத் தழுவி யெடுத்தணைத்து கண்ணீர் துடைத்து அன்னையையழைத்துச் சொல்லுகிறவிதங் காண்க.

கர்னன் ஐவர்களுக்குச் சொல் வசனம்.

வாருங்களப்பா தம்பிமார்களே! முன்னூனிவிட்ட விதியானது தப்புமோ தம்பியாகிய அர்ச்சுனன் கையம்பால் யான் விழும்படியாக கிருஷ்ணபகவான் செய்த வஞ்சனையல்லாது வேறில்லை மற்றொருவர் செய்தப் பிழையுமல்ல, குருகுல பாண்டுவின் குமாரர்களென்று பெற்றிருக்க வொட்டாமல் செய்ததும் மாயவரே ஆதலால் ஆண்டாண்டுதோறும் அழுது புரண்டாலும் மாண்டார் வருவரோ வென்பதறிந்திருந்தும் இந்த யிரவு பாதிப்பொழுதான பதினைந்து நாழிகையில் என் வந்தீர்கள் வாருங்கள் பாடிகூடாரம் போவோம் தம்பிமார்களே.

ஐவர்சொல் - வசனம்.

அப்படியே போவோம் வாருமண்ணா சருணம் சருணம்.

பஞ்சவர்கள் கானனுக்கு பட்டாந்தரிப்பித்தது.

அகவற்பா.

ஐவர்களோடு யருக்குந்தியம்மையும்
வையவெயப்போ பரிவுடனெழுந்தும்
அண்ணனார் தன்னை யமர்த்திதன்டிகையில்
வண்ணமாயெடுத்து வளமுடன்வருகப்
பொன்னுலகோழும் பூமழைப்பொழிய
உன்னியக்கௌரி யுகந்துமேவிச
கொஞ்சவாத்தியங்கள் குமரபேறிகையும்
பஞ்சவர்மனையில் பண்பாய்க்கொணர்ந்து
செம்பொன்பஞ்சணையின் சிறப்புடனமர்த்தி
உம்பர்கள்புகழ யுகந்துமேதானும்
கர்னனார் தனக்கு கனமுடிசூட்டி
வர்னமாமைவர் வணங்கியேநிற்க
இழிகுலத்தானென மியம்பும்பேரொழிந்து
பழுதிலாக்குலமென பணியவல்லோரும்
வாழிபோலங்கும் வாத்தியமுழங்க
கோனுமிந்திரன்போல் கர்னனுமிருக்க
செங்கண்மாலோடும் சேர்ந்துசக்கொலுவாய்
பொங்குமாமைவர் போற்றிசீற்றிருந்தார்.

பொது-வசனம்.

இந்தப் பிரகாரமாக பஞ்சவர்கள் கர்னமகாராஜனைத் தன்டிகையின்மீது யெடுப்பித்துக்கொண்டேகி பசும்பொன்னிழைத்த பஞ்சணைமீதமர்த்தி மூவரும் தேவரும் புகழ கர்னமகாராஜனுக்கு முடிசூட்டி பஞ்சவர்கள் ஐவரும் அவர்க்கு அடிபணிந்து போற்றி யாவரும் புகழ வீற்றிருக்கும்போது துரியோதனன் கர்னன் மடிந்ததைக் கேட்டு அமர்களந்தேடி வருகிற விதங்காண்க.

துரியோதன மகாராஜன் வருகிற தரு - இ - ம்

கல்யாணி - அடதாளம்.

பல்லவி.

துரியோதனராஜன் வந்தான் அமர்க்களந்தேடி.
துரியோதனராஜன் வந்தான்

அநுபல்லவி.

அரிய மன்னர்களங்கே டாழவே
அடுத்து சேனைகள்புடை சூழவே (துரி)

சரணங்கள்.

கர்னனிறந்ததுக் கூற-கேட்டு
கலங்கிமனத்துயர் மீற
வர்ணமேனியது வருந்திமிகவாடி
வாயிலறைந்துகொண்டு வமர்க்களந்தனைத்தேடி (துரி)
பந்தங்கள்பிடித்து வருக-அப்போ
பதைக்கதன்மனமெலா முருக
விந்தையாய்ப்படுகளம் விரைந்து முழுதும்பார்த்து
விழிகளில் நீர்சொரிய வெந்து மனம்வேர்த்து (துரி)
அண்ணாவண்ணாவென்று அழுது-தன்
அரும்விதியை நினைந்துத் தொழுது
மங்கும்படுகளத்தை மன்னன்கண்டிநாண
மடிபன்கர்னராஜனை மலர்க்கணணிறல்கான. (துரி)

பொது-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இந்தப்பிரகாரமாக துரியோதனமகாராஜன் படுகளமுழுதுந்தேடி கர்னமகாராஜனைக் காணாமல்

மெத்தவுந் துயரப்படுகிறபோது தூதுவர்கள் வோடிவந்து கர்ண மகாராஜனை ஐவர்கள் வந்து வெடுத்துக்கொண்டு போனார்க ளென்றுசொல்லக்கேட்ட துரியோதனன் புலம்புகிறவிதங்காண்க.

துரியோதரன் பிரலாபிக்கின்ற கண்ணிகள்.

இ - ம் நீலாம்புரி - திருபுடைதாளம்.

மன்னரேகர்னபூபா மகிமையுள்ளஅண்ணனே நான்
உன்னாலேயல்லவோதான் வுலகத்தை யாண்டுவந்தேன்
வையம்விளங்கவந்த வாழ்வேயுன்னுதவியினால்
ஐவரோடுப்போர்புரிய அண்ணாவேநானினைந்தேன்
அடிநாளிலிந்தவார்த்தை யானறிந்தேனேயாமாகில்
படியாம்பஞ்சவர்மீது பகைசெய்துக்கொள்ளமாட்டேன்
பாதிநாடவர்க்களித்து பண்பாகவாழ்ந்திருப்பேன்
நீதியுடன்கூடியல்லோ நிடுமரசாண்டிருப்போம்
அரசனுமாகையினால் அமர்க்களமேபோன்ஜோடித்து
சாத்தாகசண்டைசெய்து சாகவும்நான்கொடுத்திட்டேனே
உன்னையும்நம்பியல்லோ வுடன்பகைத்தேன் பஞ்சவரை
நம்பியவென்னையிப்போ நட்டாற்றில்விட்டிட்டாயே
தம்பியரைநானிழந்து தனையரையும்நானிழந்து
அம்புவியினாசையாலே அனைவரையும்நானிழந்தேன்
ஐவருமேகாடேயாண்டார் அங்கனேநீகாடேயாண்டாய்
பையயானுந்தம்பியைவர் பகருமந்தநூற்றுவரும்
வெற்றேற்றமிட்டெல்லோ விழலுக்கிறைத்தோருமானோம்
சுற்றமுடன்கர்னனோடு சேர்ந்திருக்கநானுமானால்
விளங்குமந்தச்சூண்டலமும் விருதாவாதானும்போமா
களங்கமிலாயரவத்திற்கு காலவாவிரக்கலங்பால்
பட்சமுடன்தானுமவார்த்து பாம்பதனைத்தான்வளர்த்து
அட்சயமாய்விட்ட சர்ப்பம் அதுவும் பழுதாகப்போமோ
இப்படிமுடியுமென்று யெண்ணினியேநான்பார்க்காமலும்
சொர்ப்பனத்திலறியாமலும் சோர்ந்துவழக்காலமாச்சே.

பொது வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக துரியோதன மகாராஜன் புலம்புகிற போது அருகிலிருந்த மன்னவர்கள் யெடுத்துத் தேற்றி ஆரண்ம னைக்கு வாருமென்று அழைக்க துரியோதன மகாராஜன் யெழு ந்து சயிஞ்சியனைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

துரியோதனன் வசனம்.

வாராய் சயிஞ்சியனே! நீர் சென்றுபதினேழாம்நாள் பரிகளத் தில் கர்ணமகாராஜன் மாண்டாரென்று காந்தாரிக்குச் சொல்லி வாரும் பிள்ளாய்.

சயிஞ்சியன் வசனம்.

அப்படியே சொல்லிவருகிறேன் துரியோதன மகாராஜனே.

பொது வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக சயிஞ்சியனோடி துரியோதன மகாராஜன் வுத்தாரப்படி கர்ணனார் மாண்டசேதி காந்தாரியம்மனுக்குச் சொல்ல காந்தாரியம்மன்கேட்டுப் புலம்புகிற விதங்காண்க.

காந்தாரி சொல் பிரலாபக் கண்ணிகள்.

இ - ம் கண்டா - சாப்புதாளம்.

வருகிறவிதியது வழியிற்றங்காதென்பர் மகனேகர்ணா—அந்த
மாலயன்சொல்லது யொருக்காலுந்தப்பாது மகனேகர்ணா
அரும்புழுவைகிள்ளி யருமுதன்னைசெய்தாயே மகனேகர்ணா
ஐவர்கள்கையாலே மெய்சோர்ந்துமாண்டாயோமகனேகர்ணா
கிலத்தோர்கள்தாழிக்க நீமுன்வினையாலே மகனேகர்ணா
நிந்தையாசந்ததி யில்லாதிருக்கையில் மகனேகர்ணா
சலத்திலேவந்து யெனதவக்குறை தீர்த்தாயே மகனேகர்ணா
சகலரும்புகழவே சதுராகவுன்னாலே மகனேகர்ணா
மைந்தனில்லாமனையில் மகிழ்ந்துநீவாழ்ந்திட மகனேகர்ணா
மலடெனுஞ்சொல்லிலாமல் மைந்தனையீன்றேனே-மகனேகர்ணா
விந்தையாயுனைவளர்த்து வையகமனைத்தாண்டேன்-மகனேகர்ணா
விளங்குநூற்றுவரைவிட மேலாய்நம்பினேன் மகனேகர்ணா
நம்பினவென்னைநீ நட்டாற்றில்விட்டாயே மகனேகர்ணா-உன்
நளினத்திருமுகத்தை நானென்றுக்காண்பேன்டா-மகனேகர்ணா

பொது-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இந்தப் பிரகாரமாக கார்தாரி புலம்பிக்கொண்டிருக்கையில், சயிஞ்சியன் வந்து தழுவியெடுத்து தேறுதலை சொல்ல, அங்ஙனே பஞ்சவர்கள் கர்னனுடைய சேதியை பாட்டனாகிய பீஷ்மாச்சாரிக்குத் தெரியப்படச் சொல்லி, அவர்களிருக்க மறுநாள் காலையில் துரியோதன மகாராஜன் யெழுந்து கொலுமண்டபத்தில் வந்து அமர்ந்து அங்குள்ள அரசர்களைப் பார்த்துக் கேட்கிற விதங்காண்க.

துரியோதனன் சொல் விருத்தம்.

இராகம் - நாட்டை.

மன்னியசபையிலுள்ள மாவீரவாசரேசேன்
உன்னியபாண்டவாளை யொருமிக்கசெயிக்கவல்ல
பன்னியபதினெட்டாநாள் படைக்கிசைந்தவர்களாரோ
கன்னியமுடனேயின்று கடுகெனவுரைசெய்வீரே.

வசனம்.

வாருங்கள் இச்சபையிலுள்ள வீராதி வீரர்களான மன்னர்களே! அந்த பஞ்சபாண்டவாளைக் கொல்ல இன்று பதினெட்டாம் நாளுக்கிசைந்த படைமன்னர்கள் யாரோ அவர்கள் வருகுவீரே.

சல்லியன் சொல்வசனம்.

கேளும் துரியோதன மகாராஜனே! இன்று பதினெட்டாம் போர்க்கு நான் போகிறேன் செலவுதாரும் வெற்றிமாலையை யணிந்த வேந்தனே.

துரியோதனன் வசனம்.

அப்படியே செலவு கொடுத்தேன் போய் வாரும் சல்லிய மகாராஜனே.

பொதுவசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் சல்லியனை சேனாதிபதியாக நியமிக்க, அவனும் சகல சேனைகள் திரள்களுடன் ரணகளம் வந்து பொது பஞ்சவர்களுங்கண்டு அவர்களும் சேனைத்திரளுடன் வந்து அதிக கோபாக்கினியுடன் யுத்தம் புரிகிறபோது கர்னனுடையப்

32

புத்திராகிய சூரியபற்பன் சுந்தரப்பற்பனென்று மிருவர்களும் நகுலனுடன் சண்டைபண்ணி அவ்விருவர்களும் மாண்டபின்பு சகல சேனைகளையும் பரக்கடித்துக்கொண்டு வருகிறபோது சேனாதிபதியான சல்லியன் வந்து பீமன்மேலெதிர்க்க வீமசேனன் கோபங்கொண்டு யெமனுடைய வாளினால் சல்லியனை வெட்ட சல்லியன் மடிந்தபின்பு துரியோதரனுடைய சேனைகளையெல்லாம் அதம்பண்ணிக் கொல்லுகிறபோது விகர்னனானவன் பீமனை வந்தெதிர்த்துச் சொல்லுகிற விதங்காண்க.

விகர்னன் வீமனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

இ - ம் முகாரி.

அண்ணாவேவீமாநீரும் அடியேன்சொல்வார்த்தைகேளும்
வண்ண நூற்றுவரைக்கொல்ல வரைந்துநீவிரதங்கொண்டாய்
இன்னெனைத்தப்பவிட்டால் யேற்காதுன்விரதமின்று
இன்னமாயென்னைதானுந் திடமுடன்கொல்வீரண்ணா.

வசனம்.

காருமண்ணா வீமா! நீர், அடியேன் சொல்கேட்டருளும் நூற்றுவரையும் கொல்வேனென்று விரதம் பூண்டாய்; அது அப்படியிருக்க, இப்போதென்தனை நீ தப்பவிட்டால் விரதம் யேறகாது. வந்தவிதி யென்தனுக்குந் தப்பாது, பிரமா யெழுதியதை பிரட்டவும் முடியாது. ஆகையால் உந்தன் விரதமழியாமலென்தனை நீர் கொல்லும் அண்ணாவே.

வீமன் விகர்னனுக்குச் சொல்விருத்தம்.

இ - ம் - ஆனந்தபைரவி.

தம்பிநீவிகர்னாநீதான் தார்வேந்தாசொல்லக்கேளாய்
வம்பாடுஞ்சூதைப்பற்றி வாசர்க்கும்பதிசொன்னாய்
கும்பிடவுன்னைக்கொல்ல கூசுதென்தேகமெல்லாம்
வெம்புதேயென்தனுள்ளம் விகர்னனேயென்னசெய்வேன்.

வசனம்.

தம்பி விகர்னா! யென் வார்த்தையைக்கேளாய், அன்று பாதகனாகிய துரியோதனன் திரௌபதையைக் கொண்டுவந்து ராஜராஜாக்கள் கூடியபட்ட சபையில் நிறுத்தி துகில்தனைக்களையும்போது வேந்தனாகிய துரியோதனனுக்கு எவ்வளவோ நீதிமார்க்கங்கள்

யெடுத்தூக்கூடிய புத்திசாலியாகிய வுன்னைக்கொல்லு - யென் மனங் கூசுகின்றது கும்பியானது நடுங்குகின்றதே தம்பி விகர்ணா.

பொது - வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக வீமனும் விகர்ணனும் வார்த்தையாடிக் கொண்டிருக்கையில் அப்போது விகர்ணனானவன் அதிக கோபங் கொண்டு கண்கள்சிவந்து கொக்கரித்து தன்டையெடுத்து ஆக்கரித்து பார்க்கலே நகாரவென்றுக் கடித்து தன்டை சிருசிருவென்று சுழற்றி பீமன்மீது அடித்தான். அதுகண்டு பீமன் தனது கதையைச்சுழற்றிவிகர்ணனையடிக்க விகர்ணனானவன் மாண்டான். அப்போது வீமன்பார்த்து வெகுவாய்த் துயரப்பட்டு புலம்பியழுது பின்பு துரியனுடைய சேனைகள்மீதுப் பாய்ந்து அதம்பண்ணுகையில் துரியோதனன் கண்டு மனங்கலங்கி பெரியோர்கள் சொன்ன புத்திக் கேளாமற்போனோமே யென்றுத் தியங்கி மாண்டபேர்களையெல்லாம் மனதில் நினைந்துக் குன்னி பீமனுக்குப் பயந்து தேசழிந்து ஓடி ஒரு குளத்திலிறங்கி மாண்ட சேனைகளையெல்லாம் யெழுப்பும்படியாக ஈஸ்வரனைநோக்கிச் செபஞ்செய்துக்கொண்டிருந்தான் அப்போது துரியோதனனுடைய சேனைகள் யாவும் தாயிழந்தக்கன்றதுபோலப்புலம்பி மூலைக்குமூலை ஓடியதை தருமருடைய சேனைகள் பார்த்து கொக்கரித்து வெற்றிசங்கை யெடுத்து ஊத அத்தொனியைக் கேட்டு வீமன் ரணகளத்தைப் பார்க்கும்போது துரியோதனனைக் காணாமல் அமர்களம் பாழாகயிருப்பதுங் கண்டு கையில் கெதையை யெடுத்துக்கொண்டு குளக்கரையைத் தேடி வந்து துரியோதனனை யழைத்தபோது யவன் வராமையால் கோபங்கொண்டு கதையினால் கங்கையை மோதியடித்து அதட்டபண்ணி யொளித்தாயேயடா திருடா வெளியே வாடாவென்று அழைத்த வார்த்தையை துரியன் கேட்டு மீறி கோபமீறி செய்யுந் தபத்தை மறந்து பொய்கையை விட்டுக் கரையேறிவந்து நின்று தருமரைப் பார்த்துக் கேட்கிறவிதங் காண்க.

துரியோதனன் சொல் - விருத்தம்.

இ - ம் - முகாரி.

தருமரேயென்றன் வார்த்தைதன்னைநீர்கேளுமிப்போ
வருமமாய்நீங்களெல்லாம் வாருடன்வொன்றாய்க்கூடி
லொருவன்மேல்வந்துமேதான் ஒருமித்துயெதிர்ப்பதிப்போ
நெறியதுநீதிதானோ நீசழ்த்து வீரர்தனக்கே.

வசனம்.

வாரும் தருமராஜனே! யென் வார்த்தையைக் கேளும் நீங்களைத்தனைபேரும் யென் ஒருவன்மீது வந்து யெதிர்ப்பது நியாயமோ இது யேற்குமோ சொல்லுமையா.

தருமர் சொல் விருத்தம்.

இ - ம் - தோடி.

சண்டைக்கு நாங்களுமே வரவேயில்லை
சமாதான வார்த்தை யொன்றுஞ்சொல்லவில்லை
விண்டதொன் னூற்றொன்பதுபேர்தம்பி
விருதாவாய்ச் சொல்லிறப்பட்டிறந்தார்
கொண்டவென் தம்பியரும் யானுங்கூடி
குற்றேவலுந்தனுக்கே செய்துவாரோம்
பண்டாக அத்திபுரந் தன்னையாண்டு
பதிவுடனே வாழ்ந்திருப்பாய் பாரின்மீதே.

வசனம்.

வாருமப்பா துரியோதனா! நாங்கள் உன்பேரில் சண்டைக்கும் சமாதானத்திற்கும் வரவில்லை. உன் தம்பிமாராகிய தொன்னூற்றொன்பதுபேரும் சொல் வழிவாகப்பட்டு இறந்தார்கள். என்னுடைய தம்பிமார்களும் நானும் இனியுன்னிடத்தில் கைகட்டி சேவிக்கின்றோம் நீ அஸ்திநாபுரியை அரசாண்டிருப்பாய் வாரும் துரியோதனா.

துரியோதனன் சொல் - வசனம்.

வாராய் தருமராஜனே! நீங்களைவர்களான எனது தம்பிமாரையும் இந்தசேனைகளையும் பலிகொடுத்து இப்போது நான் மானமற்றுப்போய் உன்னுடனே கூட உறவாகியிருப்பேனேயாகில் இந்த உலகமெல்லாம் யேளிதமாகப்பேசி நகைப்பார்கள் ஆதலால், உங்களைவரையுங்கொன்று கனி சருகுக்கு விருத்தியேவேனில் யெனது கீர்த்தியானது பெருகும் புறப்படுவீர் சந்ததிறகு ஐவரே.

பொது வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக துரியோதனன் சொல்லி ஆக்கிரமித்துக் கோபமானதுமீறி கையில் கெதை யெடுத்துக்கொண்டு பீமனைப் பார்த்துச் சொல்லுகிற விதங்காண்க.

துரியோதனன் சொல் விருத்தம்.

இராகம் - நாட்டை.

வீரியமுடனேவந்து வீமனே சொல்லக்கேளாய்
கூரியதீங்கிளவர் கொப்பனை மடியந்தாலும்
சீரியவெந்தன்கையின் ஸ்திரமுள கெதைதனக்கு
நேரிடயிரைதானின்று நானுமே கொடுப்பேன் பாராய்.

வசனம்.

அடா வாடா வீமா! வெகு வீரியமுடனே வந்து பேசிய உன்னோடு உன் அண்ணன் தம்பிமார்களையுமின்றுயெனது கெதைக்கு யிரைகொடுக்கின்றேன் பாராய்.

பீமன் சொல் விருத்தம்.

இ - ம் - ஆனந்தபைரவி.

கையிலாகாதப்பேச்சுக் கயன்றிடுந்துரியாவென்னை
பையவேயுர்தனுவிப் பார்த்திட நொடியிற்றுமை
துய்யவென் கெதையினாலே அடித்திடவுனையடித்து
வையகம்புகழசபதம் வாகுடன்முடிப்பேன்பாராய்.

வசனம்.

அடா வாடா துரியோதனா! கையிலாகாத வீரப்பேசி நிற்கு முன்னுடைய ஆவியானதைப் பார்த்தோடும்படியாக வென்னுடைய கெதையினாலடித்து உனை மடித்து வையகம் புகழும்படியாக யென் சபதத்தை யின்றே முடிப்பேன் பாரடா.

துரியோதனனுக்கும் வீமனுக்கும் உயுத்தம்.

கண்ணிகள் - இ - ம் - நாட்டை - ஆதிதாளம்.

துரியோதனன் சொல்.

இன்றுன்னைவிடுவேனோடா பீமசேனா-(காணை)
இப்பொழுதே சொல்வேனடா பீமசேனா
வென்றுமே யித்தக்ஷணம் வீமசேனா-நான்
வெகுநாள்பகைமுடிப்பனடா வீமசேனா

வீமன் சொல்.

முடிப்பேனென்று யென்முன்வந்து துரியோதனா-நீ
மூடக்காகப் பேசுகிறாய் துரியோதனா
துடிக்கவே யுந்தனுவித் துரியோதனா-இப்போ
துண்டிப்பேன் கெதையாலும் துரியோதனா

துரியோதனன் சொல்

கெதையாலெனையடிக்க வீமசேனா-நீ
கற்றாயோ வித்தையடா வீமசேனா
பதைத்தோட வுந்தனுவி வீமசேனா-இன்று
பதரைப்போல்பறக்கடிப்பேன் வீமசேனா

வீமன் சொல்.

பறக்கடிக்கவல்லவோடா! துரியோதனா-நான்
பண்ணேனன்றோ சபதம் துரியோதனா
இறக்கடிக்கவுன்னுயிரை துரியோதனா-இன்று
எனக்குச் சமயமாச்சு துரியோதனா

பொது - வசனம்.

அதேதெப்படியென்றால் இந்தப்பிரகாரமாக துரியோதனனும் பீமசேனனும் யெதிர்த்துப் போர்புரியும்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானானவர் பீமனுக்கெதிராக தின்று சைகையாக மண்டியிட்டு வுட்கார்ந்து துடையைத்தட்டித் துரியனுடைய வுயிர் நிலையைக் காண்பிக்க அதனை பீமனறிந்து தனது கெதையைக் கரகரவென்று தாகச் சுழட்டி அரையின்கீழ் பெருந்துடையில் அடிக்க துடையானது லொடிந்து பூமியின்மேல் விழுந்தான் அப்போது பீமசேனன் பார்த்து ஏதுச்சொல்கிறானென்றால், அடா பாதகா! பத்தினியா

கிய த்வெனப்திசையப்பார்த்துப் பழுதாகச்சொன்ன வாயிதுதானோ துகிலே யுரியச் சொன்ன துர்மார்க்கனே யென்று பீமசேனன் உரைக்க, சிஜாராஜாக்களும் பார்த்திருக்க அப்போது தவசுக்குப் போயிருந்த விதுரனும் பலராமரும் வந்து துரியனைக் காலா லுதைத்தனெனக்கண்டுக் கோபங்கொண்டு பஞ்சவர்கள்மீது யுத்தத் திற்கு பிரவேசிக்க அப்போது அவர்களுக்கு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சமாதான வார்த்தைகள் சொல்லித் தடுக்க அவர்களமர்ந்தபின்பு அஸ்வத்தாமனானவன் வோடிவந்து துரியோதனன்மேல் விழுந்துப் புலம்புகிற விதங்காண்க.

அசுவத்தாமன் துரியோதிரனுக்குச்சொல் புலம்பல்

கண்ணிகள் ௱ - ம் ஆதி - தாளம்.

சூழ்மூலசமதை நீரும்
இஷ்டமுடனாண்டானன்றோ
போழ்ந்து பீமன்கையால் இப்போ
டமிகளத்தில் மாளலாச்சே
ஐவருக்கும் பேருதவி அந்த
ஆயனு மிருப்பதுவும்
வையவே நீ யறிந்திருந்தும் - காண
பட்சமுடனெந்தனுக்கும்
சேனாதிபதிபட்டம் எனக்கு
சித்தமுடன் தாளியாமல்
ஏனோ நீ யெனைநம்பாமல் வீணு
இப்படிக்கு மாண்டதையோ
அந்நாள் சேனாதிபட்டம் நீர்
அதிந்தெனக்கு யீந்திருந்தால்
மன்னவர்கள் கைதனிலே இன்று
மாளுவையோ மாறுக
ஐவரையும் வென்றிடலேவா இந்த
அரசனைக்களித்திடுவேன்
துய்யனே நீ நம்பாமல் என்னை
அழித்து நீயு மாளலாச்சே

என்னுடையச் சவுரியங்கள் நீ
யாவுமே யறிந்திருந்தும்
அன்னியமாய்ச் சொல்லிக்கேட்டு நம்பா
தாக்கினாயே இராமமோ

பொது விருத்தம்.

இ-ஆ தேவு

இந்தவகை யசுவத்தாமன் புலம்பும்போது
எழில் துரியன் கண்திறந்து மெதுவாகவவன்
தொந்துமடனிவ்வார்த்தை யினிதாலப்பா
தானைத்துப் பேசுவதாலவதென்ன
விந்தையுள ஐவர்களுங் காடேயாண்டார்
விளங்கவே கர்ணனுமே காடேயாண்டான்
பந்துமுடன் நாங்களுமே பாழதானோம்
பலநயந்த மாயனிட மதுமந்தாமே.

பொது-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் யிந்தப்பிரகாரமாக குரு புத்திரனாகிய அஸ்வத்தாமன் புலம்புகையில், துரியோதனன் கண்யானதுத் தெளிந்து அஸ்வத்தாமனைத் தழுவிச்சொல்லிச் சொல்லுகிறான் வாராய் அஸ்வத்தாமனே! இனிமே லிந்தவார்த்தை யேனுனக்கு அந்த ஐவர்களுங் காடாண்டார்கள் கர்ணனுங்காடாண்டான் நாங்கள் வெற்றேற யிட்டு ஏழுக் கிரைதக்கவர்களானோம். நம்மாலேவர் தொன்றுமில்லே யாவும் அந்த மாயன் செயலாகும் தலையின் விதி யானது வொருக்காலுந் தப்பாது போவென்று துரியோதனன் சொல்ல, அப்போது அஸ்வத்தாமன் சொல்லுகிற விதங்காண்க.

அஸ்வத்தாமன் சொல் வசனம்.

வாருமையா துரியோதன மகாராஜனே! இப்போதாகிலும் யென் மொழியை நம்பி சேனாதிபட்ட மளிப்பீராகில் அந்த ஐவர்க ளுடைய புமுடிகளைக் - அனைவரத்தில் வாங்குவதுமன்றி என்னுடைய தகப்பனைக் கொன்ற அந்த துஷ்டத்தாயமனையுங் கொன்று என்பழிக்குப்பழி வாங்கிக்கொள்வேன் செலவுதாருமை யா, மகாராஜனே.

துரியோதனன் சொல் வசனம்.

வாருமப்பா அஸ்வத்தாமனே! உன் மனம்போல் செலவு கொடுத்தேன் இந்தா தாம்பூலம் பெற்றுக்கொண்டு போவாயப்பா.

பொது-வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக அஸ்வத்தாமன் சேனாதிபதிபட்டம் பெற்றுக்கொண்டு பெரிய தேரின்மீதிலேறிப் புறப்பட அவருடன் கிருதவர்மனும் பிரயாணப்பட்டான். இவர்கள் வருவதை ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானறிந்து சேனைகட்குக்காவலாக துஷ்டத்துய்மனை விட்டுவிட்டு ஐவரையுமழைத்து ஆலோசனை ஒன்றுமின்றெனறு அழைத்துக்கொண்டு நகரைவிட்டு வனத்தில் தவமிருக்கும் முனிவர்கள் பக்கங்களில்போயிருந்தார்கள். அங்ஙனம் ஐவரையுமொளித்துவைத்துவிட்டு மாயவனார் போனபின்பு அப்போது அஸ்வத்தாமனும் அதிக விரைவாக நடந்து ஐவர்கள் சேனையின்மீது பாய்ந்து வில்வளைத்து பாணம் பிரயோகஞ்செய்ய ஐவர்களுடைய சேனைகளையெல்லாம் அதம்பண்ணி யமலோகஞ் சேர்த்துவிட்டு அஸ்வத்தாமன் வருகையில் அப்போது ஆயனார் காவலாகவைத்த பூதமானது சீறிவரக, அதைக்கண்டு அஸ்வத்தாமன் ஓடி சிவனை நோக்கித் தெபஞ்செய்து கிலேயொன்றுப் பெற்றுக்கொண்டுவந்து அந்த பூதத்தையும் துஷ்டத்துய்மனையும் ஒரு கணையால்கொன்று அப்பால் நடந்துபோய் அரண்மனைக்குள் புகுந்துபார்க்கையில் பாஞ்சாலியின் புத்திரர்கள் இளம் பஞ்சபாண்டவர்களாயிருக்க அவர்களுடையத் தலையை அறிந்தும் அவர்களைத் தூக்கித் தேர்மீதுப் போட்டுக்கொண்டு துரியனுடைய பக்கங்களில் வந்து மைந்தர்களுடைய முடியை யவன்முன் வைக்க துரியோதனன் கண்டு கேட்கிற விதங்காண்க.

துரியோதனன் சொல் வசனம்.

வாராய் அஸ்வத்தாமனே இந்தசெல்வராகிய பாலர்களைக்கொல்லவோதான் உனக்குச் சேனாதிபதிபட்டங் கொடுத்தேன் இளம் பஞ்சபாண்டவரைக் கொல்லவோ பாதகா உன்னைப் பார்ப்பானென்றும் அறிந்து பட்டங்கொடுத்தேன் நான்வாழுலகம்போகும் படியாக வழிகாட்டவந்தவனோ! விருதக்கொன்றாயே பாதகா

ஐவர்களுடன் யெதிர்த்திருப்பையானால் உன்னுடைய முடியை யின்னமுமந்த பீமன் வைத்திருப்பானோ போடா யென்முன் நில்லாதடா பாதகா.

பொதுவசனம்.

அகோரிதப்படியென்றால் இந்தப்பிரகாரமாக அஸ்வத்தாமன் மனமுறியப்பேசி துரியோதனன் முடியைச் சாய்ந்தான் அப்போது அஸ்வத்தாமன் பஞ்சவர்கள்மேல் அதிககோபமாய் இப்போதே கொல்வேனென்றுவருவதை மாயனார் அறிந்து ஐவரையும் அழைத்துக்கொண்டு பட்டணத்தில் வந்து நின்றார். பாலர்கள் மாண்ட செய்தி பஞ்சவர்களும் பாஞ்சாலியும் அழுதுப்புலம்பி அதிகக்கோபமானதாமீதி ஆக்கிரமித்துப் பல்லை நாநாவென்றுக் கடித்து அஸ்வத்தாமனைக்கொல்வோமென்று ஐவருஞ்சபதஞ் செய்து தேரேறி அஸ்வத்தாமன் முன்வந்து சூழ்ந்துகொள்ள அதைக் கண்டு அஸ்வத்தாமன் வில்லை வளைத்து நாணியேற்றி அர்ச்சுனன் மேல் அமோகமாகிய பாணங்களை விடுத்தான், அது கண்டு அர்ச்சுனன் பாசுபதாஸ்திரத்தை விடுத்தான். ஐவர்களும் அஸ்வத்தாமனும் விட்டபாணங்கள் வொன்றுக்கொன்று எதிர்த்துப் போர்புரியும்போது வியாசமுனிவர்வந்து இருதரத்தாருக்கும் சமாதானம் சொல்ல அஸ்வத்தாமன் அதைக்கேளாமல் தள்ள, அப்போது பரசுராமனை அழைப்பித்துச் சொல்லிவைக்க அம்மொழியுங்கேளாமல் தடுக்க, அப்போது தருமபுத்திரமகாராஜனுக்கு கோபமானதுப் பெருகி அஸ்வத்தாமனுடைய முடியிலணிந்திருக்கும் கிரீடத்தை வாங்குமபடியாக சபதமிட்டார். அஸ்வத்தாமன் அபிமன்னனுடைய தேவியின் கர்ப்பத்தைக் கரைப்பேனென்று சபதமிட்டான் அப்போது இருவர் சபதமும் சரியென்று முனிவர்கள் காணகம்போனபின்பு அர்ச்சுனன்விட்டக் கணையானது வந்து அஸ்வத்தாமனுடையக் கிரீடத்தை வாங்கிக்கொண்டுபோய் திரௌபதியின் பாதத்தில் போட்டுவிட்டு அந்தக்கணையானது அரன் பக்கங்களில் போய்ச்சேர்ந்தன. அப்போது அஸ்வத்தாமனார் கணையைப் பிரயோகம் பண்ணி விட்டுவிட்டு அநேகங்காலங்கள் போக அக்கணையானது வந்து அபிமன்னனுடைய தேவியின் கர்ப்பத்தை அழித்துவிட்டு ஈஸ்வரருடைய பக்கங்களில்போய்ச் சேர்ந்தன, அந்தட்சணமே மாயவனார அக்கருவை யெடுத்துக் கும்பத்தில் வைத்துக் குழந்தையுருவாகச் செய்தனர். ஐவர்களும்

அமர்களத்திலிருந்தபடியே ஆள்களைவிட்டு அனுப்பி ராஜராஜாக்கள் மனைவியர்களையும் துரோணருடைய மனைவியருக்கும் சேதிசொல்லி அழைத்து வரும்படியாக ஆக்கியாபித்து தருமர், பீமன், அர்ச்சுனன், நகுலன், சகாதேவன் இவர்கள் வரிசையாக பின்னடக்க, கிருஷ்ணபகவான் முன்னடக்க, அமர்களம்வந்து சேர்ந்தார்கள். அத்தினாபுரத்திலுள்ள மங்கையர்களும் வந்து சேர்ந்தார்கள். அக்கினியில் பிறந்த பாஞ்சாலியான பட்டத்தேவியாரும் முன்னுன் சொன்ன சபதமுடிக்க குந்திபம்மாள் முன்னடக்க, திரௌபதை பின்னடக்க, மற்றுமுள்ள தேவிமார்களும் நடக்க, அமர்களம் வந்துசேர்ந்தார்கள். அப்போது பெருந்துருவாள் சூரியன்மீது விழுந்து சொல்லொணாத் துயரமுடன் புலம்புகிற விதங்காண்க.

பெருந்துருவாள் புலம்பல் கண்ணிகள்

இ-ம். சங்கராபரணம் - அடதாளம்.

வணங்காமுடிபெற்று வையகமுழுதாண்டு பிராணநாயகா
வஞ்சனையாயிப்போ வழிதப்பினாண்டரோ பிராணநாயகா
இணங்கவே எத்திசையு மெழிலுட னாண்டாயே பிராணநாயகா
இந்தப்பஞ்சவர்கையி லிறக்கவுங்காலமோசொ பிராணநாயகா
அடுத்தார்தனைக்காக்கு மாண்மையுமுள்ள பிராணநாயகா
அத்திநகர்தனில் மெத்தக்கீர்த்தியுள்ள பிராணநாயகா
எடுத்தசபதங்க ளெழிலாய்முடிக்கும் பிராணநாயகா
ஏனிப்படிக்கு இறக்கவும் விதிவசம் பிராணநாயகா
மதியிலாமல்பித்த மையற்றனையாண்ட பிராணநாயகா
மருமமறியாமல் மாயவன்குதந்திரம் பிராணநாயகா
எதிரில்லாதவாண்டு பெருங்கீர்த்திபூண்ட பிராணநாயகா
இணையிலாதவரை யிளையாகக்கொண்டாயே பிராணநாயகா
வண்ணமுடனுலகை மேலாகவாண்டீமே பிராணநாயகா
மன்னர்க்குமன்னனாய் மகிடமுடன்வாழ்ந்தீரே பிராணநாயகா
கண்ணிலார்முன்பாக களத்திலிறந்தீமே பிராணநாயகா
கதறிடவெனைவிட்டுக் காலனூர்சென்றீரோ பிராணநாயகா
பருவமதயானை பஞ்சவர்க்கும் பிராணநாயகா
பாதியரசுப் பகுத்தவர்க்கியாமல் பிராணநாயகா
உறவாயூரளித்து வென்றரசுவாழாமல் பிராணநாயகா
ஓசனையில்லாமல் மோசமேகினீரோ பிராணநாயகா

உன்னுடன் நூற்றுவரு மொக்கரணகளத்தில் பிராணநாயகா
ஓடிமடிந்தீரே யொருவிக்கமன்னருடன் பிராணநாயகா
அன்னிதமாயிந்த அகிலத்தரசைக்கொண்டு பிராணநாயகா
ஐவரையும்பகையாக்கிக் கொண்டல்லவோ பிராணநாயகா
எத்தனையாகள்சொன்னாலு மென்வார்த்தைகேளாமல் பிராணநாயகா
இட்டசபத்தைத் தொட்டுமுடிப்பேனென்றீர் பிராணநாயகா
சொத்தான சகுனிசொல் இரேஷ்டமாய்கொண்டீரோ பிராணநா
சோர்ந்துமடிகளத்தில் சேர்ந்துதேமாளவும் பிராணநாயகா
கூடிகெட்டன்சகுனிசொல் கூர்மையாய்க்கேட்டீர் பிராணநாயகா
கொப்பனவர்க்குக் கொடுக்காமல்ராஜ்யம் பிராணநாயகா
தேடிகொண்டிருக்கும் திராப்பதியைப் பிராணநாயகா
தெங்கவிட்டுயென்னைத் தானுமடிந்தீரே பிராணநாயகா
பாண்டவர்க்குண்டானப் பாதிநாடளித்துமே பிராணநாயகா
பட்சமுடனுலகை பட்சமாயாளாமல் பிராணநாயகா
தூண்டியசகுனிசொல் திரமென்றுநம்பியே பிராணநாயகா
துன்னியகளத்தில் தொலைவாய்மாண்டீரே பிராணநாயகா
ஜயேசயென்வார்த்தையை யனுவும்மதியாமல் பிராணநாயகா
அரக்கேடாபலர்சொல்லை யன்பாகக்கேட்டுமே பிராணநாயகா
பொய்யாசையாலுப் போர்களந்தனிலே பிராணநாயகா
போறுமென்வார்த்தைதள்ளிப் போய்மறைந்தீரே பிராணநாயகா
கொல்லைக்குப்பலிக்குடிக்குச் சகுனியாய் பிராணநாயகா
கொடும்பாவிசனியன் சகுனிசொல்லைநம்பி பிராணநாயகா
வல்லவரைவரின் வளமறியாமலே பிராணநாயகா
வழிதப்பிப்படுகளந் தன்னிலே மாண்டீரோ பிராணநாயகா

பொது-விருத்தம்.

இந்தவகைப்பெருந்துருவாள் புலம்பும்போது
எம்பெருமான் தானறிந்து மாதவேளை
சிந்தையுடன் தருமராஜன் முகத்தைநோக்கி
விழியினால் சைகையதாச் செய்யும்போது
சொந்தமுடன் பெருந்துருவாள் தனையெடுத்து
துகில்கொண்டு முகந்துடைத்துத் துயரமாற்றி
அந்தமுடன் நீதியதாய் பலதுமப்போ
அன்பாகயெடுத்துரைக்கும் வாறுகேளீர்

பெர்து வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இந்தப்பிரகாரமாகப் பெருந்துருவான் புலம்பும்போது மாயவனார் தருமராஜனுக்கு கண் ஜாடையாகக் காட்டஅப்போது தருமராஜனவர் வேரிவந்து வாரியெடுத்து மார்போடணைத்து கண்ணீரைத் துடைத்து சொல்லுகிறார், வாருமம்மா அவரவர்கள் செய்தவினையை யவரவர்களே யனுபவிக்கவேணும் ஆதலால், யாதொரு கோபமும் யென்னவேண்டாம் அம்மணியென்று பெருந்துருவானுக்கு தேறுதலை சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது த்வெனபதியானவளோடிவந்து முன்னாள் சொன்ன சபதத்தை முடிக்கயெண்ணி துரியோதிரன் முன்னாக வந்துநின்று சொல்லுகிறாள் துரியோதன மகாராஜனே கேள்! அன்று அரசர்கள் கூழப்பட்ட சபையிலே சொன்ன சபதம் இன்று முடித்தேன் என்றுசொன்ன வார்த்தையை ஐவர்களுங்கேட்டு ஓடிவந்து பாஞ்சாலியின் கையைப்பிடித்து அப்புரங்கொண்டுசென்றார்கள். அமர்களத்தில் விழுந்துகிடக்கும் [illegible] மன்னர்களெடுத்துக் கொண்டுபோய் ஆசனத்தின்மீது வைத்தபின்பு காந்தாரியானவள் புலம்ப, அவளுக்கும் தேறுதலை சொல்லி பின்பு திருதராட்டிதனிடம் வருக, அப்போது திருதராட்டிதன் பீமன்மீது சீறியெழுந்துவருகிறபோது மாயனார் அறிந்து பீமனை அகல அழைத்து திருதராட்டிதனுக்கு முன்பாக ஒரு கல்சிலையைக் கொண்டுவந்து நிறுத்திவைக்க, அந்தக்கல் பதுமையை மார்போடு சேர்த்து அழுத்த அதுநொறுங்கி நூறுயோசனைவரைக்குஞ்சத்தங்கேட்டனவாம். அப்போது மாயவனார் ஐவரையும் பார்த்து உங்கள் பெரியப்பனுடைய பொறுமையைப் பார்த்தீர்களாவென்று அவர்களுக்குத் தெரியப்படச்சொல்லி, பின்பு திருராட்டிதனுக்குச் சகலவிபரமும் கிருஷ்ணபகவான் கூறுகின்ற விதங்காண்க.

கிருஷ்ணபகவான் சொல் வசனம்.

வாரும் அத்தினாபுரத்தையாண்ட திருதிராட்டிக மகாராஜனே! கேளும் உன் பாட்டனுடைய சந்தனுமகாராஜன் கெங்கையைத் தாரத்தமின்பாக தந்தையும் மைந்தனுமாக அரசாண்டிருக்குநாளில், மச்சயந்தனுடைய மகளை மணம்புரியும்படியாகக்கேட்க, அப்போதரசன் மறுத்தனுரைக்க, தனக்கு முகமானதுவாடி வந்தவழியாகத்

திரும்பிவந்து அரண்மனையில் புகுந்து மெத்தவிசாரமுடனிருக்கையில் கங்கையன் அவ்வார்த்தையைக்கேட்டு தந்தையுடைய விசாரத்தை அடக்கவேண்டுமென்று மச்சதேசஞ்சென்று மச்சராஜன் உரைத்த வார்த்தைகளையுங்கேட்டு மணம்புரியேனென்று கூறி சபதமிட்டு பீஷ்மரென்று பேருமிட்டு தந்தை நினைத்தபெண்ணைக் கொண்டுவந்து சந்தனுமகாராஜனுக்கு மாலை சூட்டிவைத்து இருவர்களும் சுகமாக வாழ்ந்திருக்கும் நாளில் மச்சகந்தியுடைய கெர்ப்பத்தில் மைந்தர்கள் பிறந்தவுடன் சந்தனுமகாராஜன் மரிக்க பின்பு அந்த மைந்தர்களை வளர்த்துக்கொண்டுவந்து தந்தையினுடைய பட்டணத்தைத் தம்பிமார்களுக்குக்கட்டிவைத்து அதிக சம்பரமுடன் வாழ்ந்துக்கொண்டிருக்கவில்லையா. அந்த யென்னமும் வீரமும் உனக்கில்லையே, அன்றியும் உன்தம்பியாகிய பாண்டுவும் ரிஷியுடைய சாபத்தைப் பரிக்கவேணுமென்று தன் மனையாளிருவருடன் வனத்தில் புகுந்து மைந்தர்களோடு யிருக்கையில் பாண்டு மகாராஜன் பரமபதமடைந்தார். அதன்பிறகு குந்தியரும் ஐவர்களையுமழைத்து வந்து உம்மை அடைக்கலமென்று அண்டியிருக்கையில் நீர் தன் பிள்ளையென்றும் தம்பி பிள்ளையென்றும் வஞ்சனை யென்னாமல் ஒன்றாக வளர்த்துவந்தீர், சகல வித்தைகளையும் போதிவைத்தீர். உன் பிள்ளைகள் நூற்றுவரும் பிரபலர்களான பின்பு குற்றமானது யெண்ணி குரோதங்கள் உண்டாக்க அந்த ஐவர்கள்மீது ஆசைபாணத்தை அடக்கிவைத்தீர். அதுவுமன்றி உன்பிள்ளைகள் ஐவரையுங் கொல்லும்படியாக குளத்தில் வாவி நாட்டியும் அரக்கினால் அரண்மனை ஜோடித்து அதில் அனல் மூட்டியும் பாஞ்சாலன் மகளாகிய பாஞ்சாலியை பங்கஞ் செய்தும் மாய சூதாடி மன்னனை பறித்துக்கொண்டு காட்டுக்கு ஓட்டிவிட்டீர். அப்போது பீமனும் பாஞ்சாலியும் நூற்றுவரையுங் கொல்லவென்று சபதமிட்டார்கள். ஆரண்ணியஞ்சென்று அலைந்தார்கள் அன்றுமுதல் இன்றுவரைக்கும் அதுவே மனக்குறையா யிருந்தும் அஞ்ஞாத வாசம் ஒருவருஷம் கழித்து பின்பு யென்னை தூதாக அனுப்பிவைத்தார்கள். நான் வந்து அவர்களுக்குச் சேரவேண்டிய நாட்டைக்கேட்டேன். அப்போது யென்னையும் இம்சையாகப்பேசி யடித்தெறிந்தீர்கள். அதுவும்பொறுத்து நான் ஐந்து மனைக்கேட்டேன். அதுவுந் தரமாட்டேனென்று சொன்னீர். சண்டைசெய்து ஜெயித்துக்கொண்டவர்களுக்குத்தான் நாடுகிடைக்கு

மென்றீர். அப்படியே ஐவர்களும் அமரானது புரிந்தார்கள். முன் னுன் சொன்ன சபதத்தை வீமனும் முடித்தான்.- ஆதலால் வீமன் மீது யாதொரு தோஷமும் மென்னவேண்டாமென்று மாயவனுர் சொல்லக்கேட்டுத் திருதராட்டிரன்சொல்வான் ஐவரையும் அழை யுமென்று சொல்ல ஐவரும் ஓடிவந்து சாஷ்டாங்கமாக தெண்டஞ் சமர்ப்பிக்க, அப்போது காந்தாரியும் ஐவர்களைப்பார்த்து புலம்பும் போது ஆயனுர்கண்டு காந்தாரியின் சாபம் பலிக்கப் போகிறதெ ன்று ஐவரையும் பின்தள்ளி கிருஷ்ணபகவான் முன்வந்து நிற்கை யில் வியாசர் காந்தாரிக்குச் சகலமும் யெடுத்துரைக்கின்ற விதங் காண்க.

வியாசர் காந்தாரிக்குச் சகலமும் சொல் வசனம்.

வாருமம்மா காந்தாரியே! கேளும் தாயினுடைய பேச்சைத் தவராமல் நூற்றுவரும் மாண்டார்கள். அவர்களைப்பற்றி நீ விச னப்படவேண்டாம். ஐவர்களோடே வாழாமல் அவர்களுடன் அடிகள் முதற்கொண்டு பகையுண்டாக்கி பாஞ்சாலியை பங்க முஞ்செய்து ஐவரையுங் காட்டிலோட்டிவிட்டான். பனிரெண்டு வருஷம் காட்டிலிருந்து ஒருவருஷம் அஞ்ஞாதவாசமுங்கழித்து கோபாலரைத் தூதுவிட்டு அவர்களுக்குச் சேரவேண்டிய ராஜ்ஜி யத்தையுங்கேட்க அப்போது உன்மகனுகிய துரியோதனன் அதிக கோபங்கொண்டு அவரைச் சீறியனுப்ப, அவரும் சென்று உங்க ளுக்கு ராஜ்ஜியமில்லையாம். சண்டைசெய்து ஜெயித்து ராஜ்ஜியத் தைப் பெற்றுக்கொள்ளுமென்று உரைமக்னுரைத்தவண்ணமுறை க்க அப்படியே ஐவர்களும் சம்மதித்துப் போர்புரிந்து நூற்றுவ ரையுஞ் ஜெயித்தார்கள். அங்ஙனமே ஆயனுஞ்சொன்ன வார்த்தையை யும் நீ கோபமற்போனீர் உன் வாக்குந் தப்பாமல் முடிந்துபோன் டார்கள். ஆகையாலிப்போது ஐவர்களும் உன் அடியைப்பணியவந் தார்கள் உன்னுடையக் குறைகளையெல்லாம் அடக்கி காட்சியாக அவர்களை கையாலெடுத்து மனமகிழ்ச்சியாக வாழ்த்தி உனக்கும் உன்கணவனுக்கும் உன்பிள்ளைகள் நூற்றுவருக்கும் உன்மருமகன் மாருக்கும் மற்றுமுள்ள அரசர்களும் அவர்கள் மனைவியர்களுக் கும் கர்ணன் சயிந்தியன் காம்போஜன் இவர்களுடைய தேவியர்க ளுக்கும் வானுலகம்புகழ வழிகாட்டவந்த இவர்களை பரக்கழித்

துக்கொள்ளவேண்டாம். அதிக்கிமேலாக ஐவரையும் அழையு மம்மாவென்று சொன்ன வியாசபகவான் மொழியைக்கேட்டு காந் தாரியானவள் புலம்புகின்ற விதங்காண்க.

பொது விருத்தம்.

இ - ம் - புகாரி.

உன்னியத்தவமுனிபு மிவ்வாரேருத
உறுதியுடன் காந்தாரி கேட்டேது சொல்வாள்
மன்னிய சனகாதிமேலவர்தானும்
மாவுத்தந்செய்து மடிந்தார்களென்றீர்
பன்னியே நீருனர்போய் ஓனிந்தோன் தன்னை
பழியாகத் தானழைத்து மடிக்கலாமோ
அன்னிதமையவருக்கு மடிக்குமோதான்
அதிவீராவியபோ வெளிப்பட்டார்ரே.

பொது-வசனம்.

அகோதெய்படியென்றால் வியாசர் சொன்ன சகல விபரமுங் கேட்டு காந்தாரியானவள் ஐவரையுமழைத்து யேதுசொல்லுகிரு ளென்றுள் வாருமப்பா நீங்கள் அமர்களத்தில் வந்த அரசர்களை ஜெயித்தோமென்று உரைத்தீர். அதுசரியே! நீர்க்குள் போய் ஒளி த்தவனைக்கொல்வது நீதியோவென்றுச் சொல்லிக் காந்தாரிக்கோடு கோடென்றுப் புலம்ப அந்த சமயத்தில் ஆயனுர் ஐவர்களையுமழை த்து பாதத்தில் பணியும்படியாகவுத்தரவிக்க அப்படியே ஐவர்க ளும் ஓடிவந்து தாயார் காந்தாரி பாதத்தில் பணிந்து சமாதான வார்த்தைகள் சொல்லி பின்பு தருமரையழைத்து தம்பிமார்தேவிக ளுக்கு தைரியமுரைத்து துக்கத்தை யாற்றுமென்றுரைக்க அவ் வாறே தருமர் காந்தாரிமுதல் சகலருக்கும் ஆறுதலைச்சொல்லிய பின்பு அப்பெண்களும் தேவரீத்துமென்ன அப்படியே நீயவனர் த்தி நூற்றுவரின் தேவியர்களை அழைத்து பொன்னுருவியையு மழைத்து அப்போது ஆயனுடையக் கிருபையினுல் திரௌபதிமையச் சுற்றிவரும்போது திரௌபதைக் கண்டு பொன்னுருவியை தன் பக்கத்தி லழைத்துக்கொள்ள மற்றவர்கள் யாவரும் அனலில்பாய்ந் தார்கள். அப்போது பதினெண்முழுதும் பற்றியெரிய அப்போது

அனைவர்களுக்கும் புஷ்பக விமானம் வருக அனைவரும் அவ்விமானத்தின் மீதிலேறி வானுலகம் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். அச்சமயம் சூரியனு மஸ்தமானான். அதுகண்டு ஆயனார் ஐவர்களையும் அழைத்து சொல்லுகிறார் வாரும் பஞ்சவர்களே! காந்தாரி குந்தியம்மாள் திரௌபதை மற்றுமுள்ள ஸ்திரீயர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு பாடிவீட்டுக்கு வாருமென்றுரைக்க அப்படியேயவர்களு மழைத்துக்கொண்டு பாடிவீடாம் கும்பலாவந்து சேர்ந்திருந்தார்கள் அவர்களப்படியிருக்கும்போது விதுரன், பலராமர், அஸ்வத்தாமன், கிருபாச்சாரி, சஞ்சயன் இவர்களும் பாடி வீட்டில் வந்து சேர்ந்தார்கள். சேர்ந்தபின்பு தருமருக்குப்பட்டங் கட்டின விதங்காண்க.

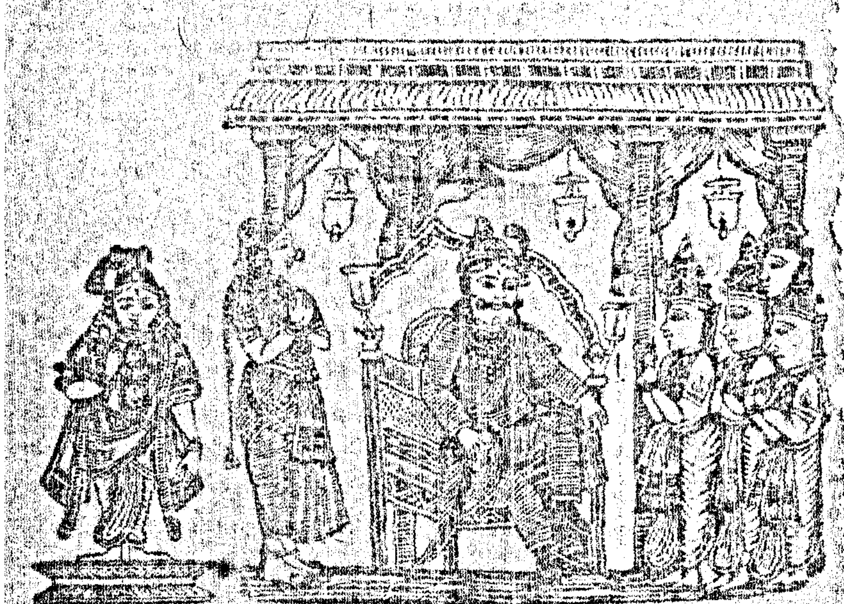

தருமருக்குப் பட்டங் கட்டுதல்.

அதோதெப்படியென்றால் இப்படி யனைவர்களும் அமர்ந்திருக்கும்போது தருமருக்குப் பட்டந் தரிப்பிக்கவேணுமென்று ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் மனதில் நினைத்து கர்ணனுடைய புத்திரனை அழைத்து தருமர்சமீபமாயிருத்தி உன்தமையன் கர்ணனைப்

போல் பார்த்துக்கொள்ளுமென்றுஞ்சொல்லி பின்பு தருமருக்குப் பட்டந்தரிப்பித்தார். அப்போது தேவர்கள் துந்துபிமுழங்க, புஷ்ப வருஷமானதுப்பொழிய ஆயரும் பிராமணர்களும் சேனைகளிட, ஆலாத்திப் பெண்கள் ஆலாத்தி யேந்த, ஆலமுன்சுற்ற மங்களம்பாட, இவ்வித ஆடம்பரத்துடனே ஐவர்களும் நாடானதுப் பெற்று அரசு செலுத்தி வந்தார்கள். இப்படி வருங்காலில் மாதம் மும்மாரி பொழியவும், பட்ட மரங்களெல்லாம் பால்வடியவும், குடிகள் முதலானவர்களும் குறையன்றித் தழைத்தோங்க, இப்படியிருக்குங்காலத்தில் ஆயனார் ஐவர்களையும் அழைத்து வந்து அத்தினபுரத்தில் வைத்திருக்கச்செய்து பின்பு கர்ண மகாராஜனுக்கும் காட்டிக்கொடுத்து புஷ்பத் தேரின்மீதேற்றி போய் வாருமென்று விடை கொடுத்தனுப்பிவிட்டு துவாரகையை நோக்கி தேவர்களோடும் போய்ச் சேர்ந்தார் சபையோர்களே.

மங்களம் - ௩ - ம் - பந்துவராளி.

ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மங்களம் சுப மங்களம்
மங்களம் சுபமங்களம்

அநுபல்லவி.

அங்குசபாசருக்கும் ஆறுமுகவேலவர்க்கும்
சங்கைதரித்தவர்க்கும் காதுளமாயவர்க்கும் மங்

சரணங்கள்.

ஆதிநாயகனுக்கும் அம்மைலட்சுமியர்க்கும்
வேதநேரியையும் விளக்கும்வாணியர்க்கும் மங்

யாகவருணியருக்கும் வேதபாராயணத்திற்கும்
நீதிகொள்மன்னருக்கும் போதசம்பன்னருக்கும் மங்

செந்தசற்றிருபையா நிலையகவுற்றவர்க்கும்
செந்சொற்கலைதனை சீராகக்கற்றவர்க்கும் மங்

நியமபாதியமருந் சாக்கரத்தோருக்கும்
ஈயமாய்குருவி அடியவரீவோர்க்கும் மங்

ஆதிபஞ்சபாண்டவர்க்கும் அவர்களபத்தினிமார்க்கும்
சோதியாங்கர்ணராஜன் சொற்பெருநாடகத்திற்கும்மங்

வாழி - விருத்தம்.

இப்பெருநாடகத்தை யுரைத்தவர்படித்தோ
ரெழுதினோர்பொருளிசைந்தோரும்வாழி
செப்பருங்கதிர்மதியோடு மன்னவர்களுஞ்
செய்தவமுனிவரும் வாழி
ஒப்புடனிதனை நடித்தவர்படித்தோர்
ஓங்கிட அச்சினில் பதித்தோர்
எப்பெருங்கதியி நிலைபெறவிளங்கி
யும்பரும்புகழ வாழ்குவரே.

பதினேழாம்போர் என்னும்

கர்ணமகாராஜன் நாடகம்.

முற்றிற்று.